ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Рік XXVII. ч. 6 - 7 ЧЕРВЕНЬ - ЛИПЕНЬ — 1987 — JUNE - JULY Vol. XXVII № 6 - 7

ПРОМІНЬ

Рік XXVII ЧЕРВЕНЬ - ЛИПЕНЬ 1987 Ч. 6 - 7

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man., Canada
R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $15.00
Одно число 1.50

PROMIN

№ 6 - 7 JUNE - JULY 1987 VOL. XXVII

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B.,
Winnipeg, Man., Canada
R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $15.00
Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширних описів.

ЗМІСТ

— З приводу надходячого з'їзду 1
Г. Дністрова — Союз Українок 2
С. Яременко — Музика до тексту Союзу Українок 3
— Голови Союзу Українок Канади 4
О. Духовний — Діямантовий ювілей 7
— Ювілейні привіти 7
— Бувші голови Комітету Мистецтва і Музею 8
Уляна Пелех — До 1000-ліття хрещення України „Святослав" 9
Галя Мазуренко — Нема порогів на Дніпрі 10
А. Павлик — День членства 11
Анна Токарик — Мила несподіванка 14
Orysia Paszczak Tracz — In Memoriam Hnizdowsky 14
UCCH — On the First Anniversary of the Chornobyl 18
Нашим дітям 19
Громадська і родинна хроніка 20
Українська вишивка 30
Річні звіти відділів 23
Квіти незабутнім 31
С. Кульба — Довкола дому 32
Прес. фонд 33

НА ОБКЛАДИНЦІ:

Виставка Альбертійської Філії Музею в Едмонтоні — народня ноша і одяги з приміненням української вишивки. „Півстоліття на громадській ниві"

Second Class Mail Registration Number 1925
International Standard Serial Number ISSN 03802140

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

З ПРИВОДУ НАДХОДЯЧОГО З'ЇЗДУ...

Від часу надходячого Крайового З'їзду ділить нас неповних два місяці. З великим сподіванням хочемо дивитись в наше майбутнє і разом з тим, що принесе нам з'їзд. Це буде залежати від того, який зміст ми вкладемо в його наради й які дороги ми виточимо на наступних чергових два роки, бо дуже дорогими є ті роки для нас тепер...

Це мав би бути святочний з'їзд Союзу Українок Канади з нагоди 60-ліття організації, а кожний ювілей, чи роковини, це вшанування власної історії, вшанування народженої думки та самої провідної ідея. Ми ж ті, що залишаємо за собою 60 повних років невтомної праці, яка проходила під керівництвом проводу організації в чотирьох осередках: Саскатуні, Едмонтоні, Вінніпезі, Торонто-Гамільтон. Отже ці роковини повинні б наповнювати нас почуттям вдоволення. Адже збираємо жниво наших засівів. Тому цей історично пройдений шлях мав би стати сильним фундаментом, на якому мали б зростати наші сили і наша непохитна воля бути собою, дальше зберігати вірність первісним ідеалам служити своєму народові, в якій формі ця служба нам би не припадала. Цей стан нашої служби можемо вирішувати лише ми самі і лише від нас залежить наше завтра.

Погляньмо довкола себе, погляньмо на наш довколишній світ, ближчий і дальший, бо певна частина нашого українського життя, залежить і від тих поодиноких подій зі світу, що їх приносить нам час і доба. На цьому з'їзді, ще поки з'їдемося та заберемо в ньому голос, треба нам усвідомити собі всю ту важку ситуацію, в якій знайшовся сьогодні ввесь український народ і той, що в Україні і той, що у вільному світі, особливо з додатком останніх кількох років. Впродовж останніх двох років від нашого минулого з'їзду в 1985 році, англомовна й україномовна преса, телевізія, радіо заповнені різними новинками, коментарями, які нас не радують, які нас, як українців глибоко ображають: воєнні злочинці, комісія Дешена, процес над українцем І. Дем'янюком, українсько-жидівські взаємини, інсинуації. Всю цю пекельну машину, накрутила ненависна українському народові Москва, разом з п'ятою колоною у всіх частинах вільного світу, розпинаючи нас вже котрий раз, не може не заставити нас, щоб себе не обороняти. І тому перед такими ворожими заходами, ми повинні застерегти себе, не тільки перед світом, але й у власній громаді. Бо з відкритим ворогом можна відкрито боротись, а домашній завдасть більш дошкульної шкоди.

В сьогоднішньому світі взагалі, а в нашому українському зокрема є тенденція дивитися на своє минуле, навіть на свою історію як щось меншевартне, меншецінне, недосконале, що громадські цінности, якими дорожили наші провідні люди, в очах сучасного — це пережиток, архаїзм, що самостійність і самопошана, як символи національної і громадської достойности не відповідають сучасній добі, що прогрес можна робити, позбувшись української мови, а творити нові форми громадського життя чужою мовою. Та ці думки не нові! Повірте, вони дуже давні ще в 20-30-40 роках і 50-их і до сьогодні нові апостоли не переводяться.

Ми маємо усвідомити собі, чого від нас сьогодні вимагає українська справа у всій своїй ширині і висоті. Бо так само огортає нас великим жалем чорнобильська трагедія вибуху нуклеарного реактора в Україні, від якого знову гинуть великі тисячі нашого народу та слідують дальші фізичні і моральні страждання його.

Не винні ми, що в таку тяжку добу припадає наше 60-ліття, тож повертаємось до нашого свята. Проходить воно в часі світлого ювілею 1000-ліття нашої Церкви, святкування тисячолітнього ювілею хрещення українського народу в Україні, а в тому і свята нашої Церкви в Канаді, біля якої трудилось наше членство від самих початків, віддаючи їй свою кропітну працю. Це радісна подія, що величаве святкування нашої Церкви відбуватиметься в Саскатуні, тож поважне число членства Союзу Українок Канади буде мати нагоду взяти участь в з'їзді своєї організації, що відбудеться в днях 16, 17 і 18 серпня.

Зосередім все таки нашу увагу на нашому минулому, та берім його як підставу нашого майбутнього. Перейдімо стежками наших спільних змагань. Перше десятиліття після сформування організації проходило дорогами пробудження українки в Канаді до нового життя швидким молодим ростом, яке поєднало нас з жіночим рухом в Україні. В тому першому десятилітті ми були співучасницями Першого Українського Жіночого Конґресу в Станиславові в 1934 році, на якому репрезентувала Союз Українок Канади одна з перших його організа-

торок — Ганка Романчич та у зв'язку з тим увійшли ми як організація в склад Світового Союзу Українок.

Друге десятиліття застало нас при активній допомозі Канаді у її воєнних зусиллях, при Червоному Хресті, при посилках воякам, при різних загальних збірках та купили за власні фонди військовий амбулянс для крайової оборони Канади. В тому другому десятилітті ми увійшли в членство Канадської Національної Жіночої Ради. В тому десятилітті ми дали наших синів на війну для оборони не тільки Канади, але й вільного світу.

В дальших десятиліттях ми були свідками великих змін у структурі громадського життя українців в Канаді, коли українські організації знайшли спільну платформу праці, створивши Комітет Українців Канади. Ми були учасницями подій великого 100-ліття Канади, вкладаючи до спільної скарбниці країни свою частину культурного багатства. Ми були співучасниками Першого і дальших конгресів СКВУ. Ми зорганізували свою власну незалежну пресу — журнал „Промінь", ми збудували власний Український Музей в Саскатуні та чотири філії того самого Музею в Едмонтоні, Ванкувері, Вінніпезі і Торонті. А сьогодні ми всі разом при активній праці святкувань нашої Церкви.

В цей час до проводу організації приходить нове покоління, чим звичайно можемо лише радіти. Питання тільки, чи буде це нове покоління йти дорогами встеленою нашою працею, чи буде творити нові вартости, буде залежати від нього та від того, як ми приготовили його до наших завдань.

Найбільшою втратою для нас, як організації, є занепад української мови серед членок організації. Тому молодший провід організації може творити чудо, коли в першу чергу візьметься за уведення української мови серед членства на зборах, засіданнях, з'їздах та уведенні вечірніх кляс української мови для дорослих по відділах, а зокрема зорганізуванням української школи для дітей. Це визов для молодшого проводу організації.

Культурно-освітня праця вимагає пляново-систематичної програми, коли хочемо жити та розгортати і засівати ниву сьомої декади Українок Канади.

Галька Дністрова

Союз Українок

Ми йдемо всі ходою дня,
Що ніч прогонить вдаль
І нас не спинить буревій,
У нас відвага наче сталь.

Рефрен: Ти спиш, сестро! Вставай, вставай,
Ставай в ряди, бо йде весна,
Не нам в неволі вікувати,
Для нас і сонце і краса.

Та ми не мріємо у снах,
І ми не ждемо на весну, —
Для нас тепер є час діла,
Для нас нема часу для сну.

Рефрен: Ти спиш, сестро!...

Добро найменшої сестри
Для нас є ціллю у житті;
Терпіння наших праотців
Не стане нам у забутті.

Рефрен: Ти спиш, сестро!...

Ми синьо-жовтий стяг несем,
Й піднесли всім оце знам'я, —
Ми рук бездільно не опустим
У праці ждемо волі дня.

ПРО ТЕКСТ ДО МУЗИКИ

Цю музику до вірша Гальки Дністрової написав з нагоди 60-ліття Союзу Українок Канади, композитор Сергій Яременко.

Кошт видання нот і до того пожертву в кілька сот долярів подарувала одна особа — інкогніто в Едмонтоні з проханням помістити музику в журналі „Промінь", що редакційна колегія журналу високо оцінює цей шляхотний дар.

Музика і поезія в'яжуться з цим пере-з'їздовим святочним числом, в якому вшановуємо всіх вісімнадцять провідниць організації.

Редакційна Колегія журналу „Промінь" складає щиру подяку композиторові Сергієві Яременкові за дар, як мистецьку працю та його увагу жіноцтву об'єднаному в Союзу Українок Канади. Це не перша його праця для нас, що ми високо оцінюємо.

— — —

„Ми повинні зберігати мир. Але коли друга сторона із зброєю в руках і з великим військом втішає вас іменем миру, а в той час веде війну, то вам не залишається нічого іншого, як тільки воювати. Лише божевільний може назвати миром те, що допоможе Філіппові перемогти всіх інших, а накінець ударити на нас".

Демостен

СЛОВА ГАЛЬКИ ДНІСТРОВОЇ

СОЮЗ УКРАЇНОК

= ДЛЯ ЖІНОЧОГО ХОРУ =

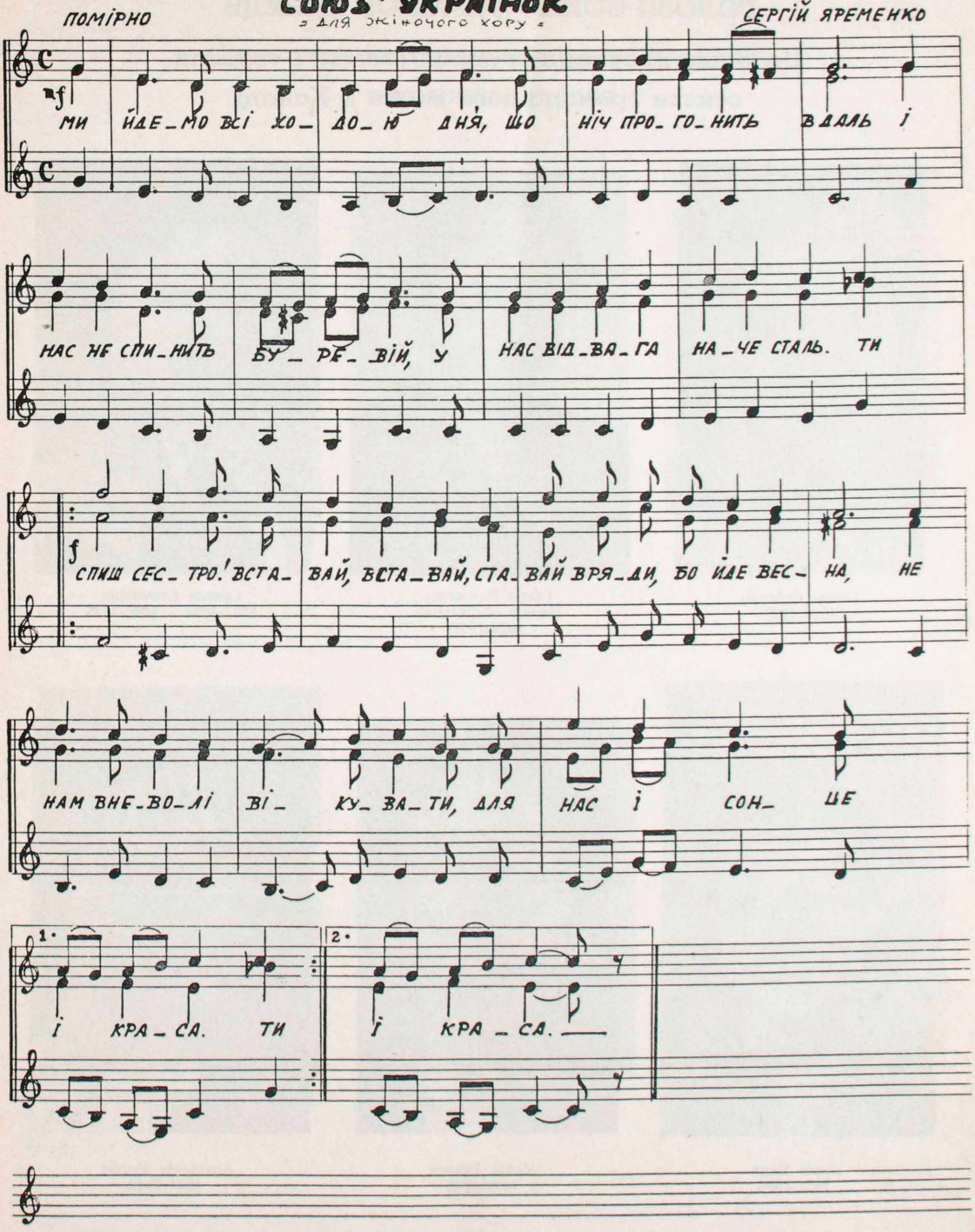

ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Це ті, що прокладали перші стежки і творили основи громадського життя в Канаді

Ольга Свистун
1926-1927

Ганка Романчич
Перша секретарка
1926-1928

Савеля Стечишин
1927-1934 і 1936-1939

Дарія Янда
1934-1936

Марія Ткачук
1938-1941

Анастасія Рурик
1941-1942

ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Це ті, що засвітили смолоскип і невпинно прямували вперед

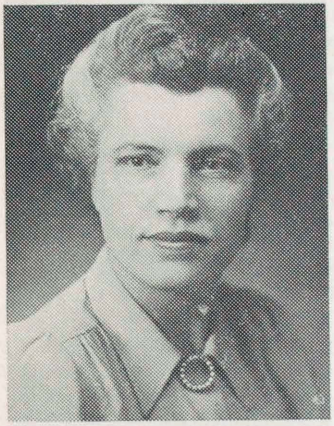

Наталія Когуська
1942-1948

Ольга Войценко
1948-1954

Катерина Міськів
1954-1956

Софія Василишин
1956-1960

Стефанія Пауш
1960-1963 і 1973-1975

Анна Токарик
1963-1967

ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Це ті, що на здобутках минулого творили нові вартости майбутньому

Леся Хорош-Ґреґорі
1967-1971

Леся Івасюк
1971-1973

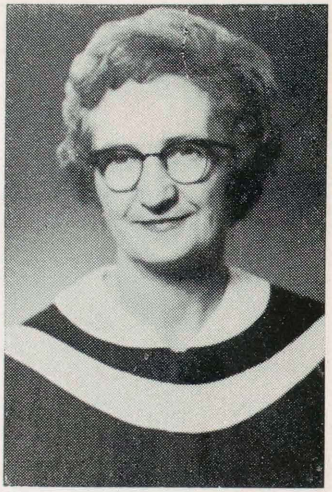

Анастасія Шемелюк-Радомська
1975-1979

Анна Звоздецька
1981-1983

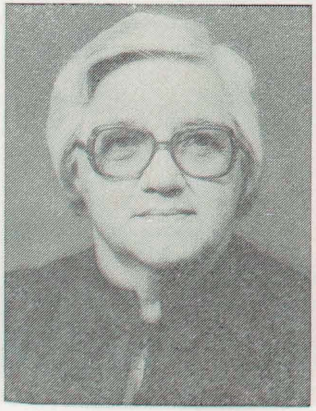

Надія Боднар
1979-1981

Анна Холод
1983-1987

Відділ Союзу Українок Канади

при катедрі св. Івана в Едмонтоні

У ЮВІЛЕЙНИЙ РІК 60-ЛІТТЯ

Союз Українок Канади

щиро вітає центральну управу, провінційні екзекутиви і все членство організації. Висловлюємо признання основателькам Союзу, всім давнішим і теперішнім провідницям за виконану досі громадську працю і засилаємо наш дар 100.00 дол. на журнал „Промінь". Бажаємо найкращих успіхів в майбутньому.

За відділ

Емілія Рипка, референтка „Променя".

З нагоди 60-ліття ювілею

Союз Українок Канади

Відділ ім. Лесі Українки

в Сент Кетерінс, Онт.

щиро вітає провід організації. Бажаємо успіхів у розвитку та дальшої успішної праці на громадських нивах.

За відділ ім. Лесі Українки:

Л. Головаш.

Відділ Союзу Українок Канади

при Митрополичій катедрі Пресв. Трійці у Вінніпезі з нагоди ювілейного року 60-ліття

СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

щиро вітає проводи організації: центральну управу, провінційні екзекутиви, заряди і все членство у відділах та Редакцію журналу „Промінь". Висловлюємо признання оснувателькам та всім іншим, що продовжували працю в минулому.

Рівночасно складаємо побажання теперішньому і дальшим проводам організації нести високо прапор самостійности, ідейности, плекати культурні цінности українського народу, шанувати рідні традиції і дорожити мовою своїх батьків.

З нагоди цього ювілейного року складаємо $60.00 на журнал „Промінь".

За відділ ім. Л. Українки

Анастасія Міщук — голова

Оля Скегар — секретарка.

ДІЯМАНТОВИЙ ЮВІЛЕЙ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ,

Якраз вже шість десятків років,
Почавши, ще від перших кроків, —
Без зайвих галасу й паради,

Найкращі взявши ідеали,
Що вкупі міцно всіх тримали,
На службі Богові й Народу,
Щоб вибороть йому Свободу,

Черпавши з Божої Криниці,
Як і з Народної Скарбниці —
Діямантовий Ю в і л е й,
В котрім відзначує Людей

Жіночо-Матірного Роду —
За працю для свого Народу.
І Смолоскип їм — завжди світить,
В Канаді, тут — у Вільнім Світі,

Де нашого Народу діти —
Мають, також, чого радіти.
Тож, хай Господь допомога,
Щоб в нас тверда була нога!

Олександер Духовний.

19. XII. 1986.

З надією в майбутність

Свідомі і чутливі батьки постійно дбають про добробут своїх дітей. Ці батьки шукають всякі засоби, щоб вкорінити в своїх дітях любов до українського народу і його Української Православної Церкви. Починаючи в хаті з дбайливим вихованням, тато і мама не лишають це виховання на вулиці під час літнього періоду — але посилають своїх дітей до літніх осель, щоб зберегти і доповнити те, що хата вчила.. На цій службі, ще з 1949 року стоїть Зелений Гай — українська православна дитяча оселя коло Вакавського озера. З бігом часу, оселя вживала свої будинки досить ефективно. Сьогодні, дивлячись реально на наші фізичні потреби, і на майбутній потенціял, дирекція Зеленого Гаю рішила відновити концепт нашого табору і поставити новий будинок для потреб наших дітей. Цей крок собою представляє вотум довір'я в майбутній ріст нашої громади, особливо на передодні трьох великих ювілеїв нашого суспільства — 1000-ліття Української Православної Церкви, 70-ліття Української Православної Церкви в Канаді і в 1988 році — 40-ліття Зеленого Гаю.

Поможіть нам здійснити цю мрію!

Бувші голови Комітету Мистецтва і Музею*

Р. Драґан
R. Dragan
1939-42
1948-58

М. Буряник
M. Burianyk
1943-44

Д. Гуцуляк
D. Hutsulak
1943-44

А. Рурик
A. Ruryk
1945-48

С. Сенишин
S. Senyshen
1958-63

А. Буряник
A. Burianyk
1963-67

С. Стратійчук
S. Stratychuk
1967-71

Г. Максимюк
H. Maksymiuk
1971-75

М. Ткачук
M. Tkachuk
1975-77

* Поправлено до сторінки 510 „Український Музей Канади" — „Півстоліття на громадській ниві". Друга з ряду мала бути М. Буряник, а шоста з ряду А. Буряник, так як є тепер.

„СВЯТОСЛАВ"

(Уривок з роману Семена Скляренка, розділ 7 з книги другої, сторінки 477-479)

В уривку роману описана подія — хрещення Малуші — матері Володимира Великого. Автор подає, що після смерти батька Анта, його син і дочка Малуша прибули до Києва. Добриня став дружинником Святослава, а Малуша ключницею у палаті княгині Ольги.

Під час святкувань ігрищ Купала Святослав признався Малуші у коханні, відкрив перед нею свої пляни — мрію одружитися з нею — робою, звичайною сільською дівчиною. Проте це не сталося. Святослав мусів одружитися з цісарівною, бо цього вимагало добро держави.

Малуша стала матір'ю сина Володимира. Княгиня Ольга звеліла відокремити Малушу від Святослава. Завезли її з немовлям у ліси, де вона проживала самітня (бо сина забрали до палати, коли він підріс!) аж до часу, коли Володимир виїжджав до Новгорода княжити в ньому. Мати здалека оглядала від'їзд Володимира, вона не бачила його дорослим.

У Малуші був також закоханий Тур — він був побратимом її брата Добрині.

Самітною і безпритульною почувалася Малуша після того як віддалилося військо Володимира з Києва. Малуша почула спів у Церкві св. Іллі й вона пішла на його поклик... Там побачила Тура, зустріла християн, священика й прийняла хрещення.

* * *

У церкві над ручаєм молились християни. Коли закінчилась Служба, жінка підвела Малушу до священика Григорія й залишила їх.

— Дочко, — сказав священик, — я бачу, як тобі тяжко, знаю, як багато ти пережила, знаю, ти думаєш, що тобі вже й жити не варто. Адже так?

— Так, отче, — відповіла Малуша, — жити вже не варто...

— Бідна, заблукана душа, — співчутливо промовив священик. — Як жорстоко ти помиляєшся. Що твоє горе перед тим горем, яке довелося пережити Христу? Що твої муки перед тими, які переніс Він? Навіщо ти думаєш про бренність життя, коли воно вічне?

— Вічне життя, — повторила Малуша, не розуміючи, про що говорить священик.

— Так, дочко, вічне життя! — владно сказав він. — Слухай! Багато людей живе на світі, але що їхнє життя? Усі ми живемо під Богом, з його Божої волі.

Це вже знала Малуша. Новим було лише те, що все на землі робиться з волі Бога.

Коли ж священик заговорив далі, то це було те, чого досі не знала Малуша.

— Але що багатство, золото, срібло, що таке князь і що смерд, якщо все це може знищити іскра вогняна і коли всі на світі — і князі, і смерди — помирають? О, суєта суєт світу! Чого вартий князь і смерд його, коли приходить смерть і вони обоє поруч лягають у землю. Перед смертю всі люди рівні, смерть усіх рівняє — така воля Божа, такий наш земний кінець.

Священик показав на ікону — суворий лик.

— І Бог Христос, — говорив він, — прийшов на землю... Він народився тут, на землі, від такої простої жінки, раби божої Марії, як і ти, і ця жінка Марія сподобилася того, про що не могла й мріяти, — стала матір'ю Бога, василевса...

Якби священик знав, яку бурю викликав він цими словами в душі Малуші! Мати Бога, Христа, василевса, а хіба не таке ж життя в неї, у матері князя Володимира?

— І, зійшовши на землю, — вів священик, — син матері Божої Марії, Христос, став сіяти скрізь своє слово, говорив людям, слугам своїм, про бренність життя на землі і про вічне життя на небі. І були в Христа апостоли — вірні слуги його, і багато людей приходило до Христа і спасались в ім'я його. Але багато людей — язичники — не вірили в нього, і схопили його, і судили, і розіп'яли на хресті, убили...

— Убили? — скрикнула Малуша.

— Так, дочко, вбили. Але на третій день Він воскрес, вознісся на небо, і зараз сидить там, у всій своїй славі..

— А Марія?

— І Марія, Мати Божа, разом з ним. Малуша здригнулася. За все життя ніхто отак не запитував у неї, як вона живе, що думає, що непокоїть її душу. Найголовніше ж — ніхто ні-

коли необіцяв їй, що за муки на цій землі вона матиме нагороду. Це було зовсім нове, чого вона не ждала й не чула.

І далі сталося те, до чого вже давно йшла, сама того не розуміючи, Малуша. Дивлячись на ікону Христа, священик запитав:

— Чи згодна ти піти по його сліду, служити йому тут, приймаючи муки й страждання за те, щоб там, на тому світі, обрести радість і щастя?

— Згодна, отче!

— І чи згодна ти прийняти хрещення від Нього?

— Згодна, отче!

— Тоді я по слову Божому хрещу тебе, рабо Божа...

Він схопив Малушу за руку й повів до великої кам'яної купелі біля дверей, взяв кропило, вмочив його в воду, покропив Малушу.

— Во ім'я отця, сина, святого духа хрещу тебе, рабо, і нарицаю тобі ім'я . . .

Піднявши вгору очі, священик замислився.

— Надаю тобі ім'я Марія, — закінчив він. — Малушею ти була, і Марією вознесешся..

З тим Малуша й залишила церкву над ручаєм.. До самого порога її провів священик, потім передав і щось тихо сказав жінці, що ждала Малушу, сам повернувся до церкви.

Він не скоро пішов звідти. Схилившись у куточку, біля воскової свічки, писав літопис цих суворих днів. Написав і про Малушу.

Тільки закінчивши все це, священик встав, погасив свічку в олтарі й сховав літопис у тайнику, що був зроблений у стіні за одною з ікон, за престолом. Після цього він тихо пройшов через вузенькі двері в саму церкву, погасив там світильник. Звуки його кроків пролунали на камені. Темно було надворі, і священик довго порався, замикаючи двері. Над церквою в гіллях свистів вітер, близько в березі ревла хвиля.

— Тур! — покликав священик.

Дві темні постаті вийшли з кущів і наблизились до священика.

Уляна Пелех.

Галя Мазуренко

НЕМА ПОРОГІВ НА ДНІПРІ

Нема порогів на Дніпрі, то й не буде історії?
Засохне степ тепер радіоактивний, чорний?
Занадто скоро там росло бадилля?
Занадто часто йшли дівчата жито жати
Співаючи: Ще не вмерла Україна"?

Заходе сонце. Вітер віє
І привид витягає шию . . .
Затуркають Вас на суді,
Коли стоятиме хто з Вас за логіку і правду,
То нікуди буде втекти
Від адвокатів.

Куди не глянь, грязюка непролазна.
Папери. Бюрократія!
Невже ця каторга, підвохи та фальсифікації
Прогрес в цивілізації?
Ростуть: шпиталь та органи безпечности
Для збитих з пантилику,
Духовно хворих душ!
Коли це рух вперед нової безконечности
То ліпше спи? Тай нікуди не руш?

Нічого путнього, крім технологичних
термінів
Та чудернацьких слів?
Нічого загадкового та сутнього ніхто
навколо
Не уздрів?
З того часу, коли топили в комині соломою
Ніяких перемін, крім омута очей в собі самому?
Яких набрались ми духовних прозрінь? Ідей?
З яким Добром повернемось до дому ми з-за
кордону?

— — —

З ювілею на „Промінь"

НОРТ БЕТЕЛФОРД, САСК.

З нагоди нашого ювілею 65-ліття подружнього життя, що його нам наші діти і внуки та рідні нам влаштували в готелі, чим зробили нам велику приємність.

Наші сини пригадали нам за наші переживання, де висловили радість, що Бог дозволив нам бути при добрім здоров'ї. Ми живемо на фармі дві милі від міста Норт Бетелфорд і ще займаємось господаркою на фармі, особливо дружина гарним городом.

З цієї нагоди посилаємо $50.00 на журнал „Промінь", що його моя дружина читає довгі роки.

Петро і Марія Чижовські.

День Членства з нагоди 45-ліття

(Доповідь Ангелини Павлик, виголошена на святі „День членства" у Вінніпезі)

Нині ми святкуємо 45-ліття зорганізування нашого Жіночого Товариства ім. Лесі Українки, відділу С.У.К., що було зорганізоване 27 лютого 1941 року. Прийнято назву ім. Лесі Українки, бо 25 лютого, це день народження поетеси Лесі Українки.

Тоді головною ціллю заснування товариства було згуртувати при організації молодих жінок і дівчат, щоб користувались взаємним товариством, могли працювати для українського і суспільного добра та щоб мали змогу розвинути культурно-освітню працю між собою.

На перших зборах до товариства вписалося 22 членки. До управи входили такі особи: Оля Завісляк, Теодора Гаврисишин, Зеновія Савчук, Оля Саранчук і Ангелина Павлик. На цих перших зборах було рішено увійти в склад С.У. Канади. Добр. Ольга Савчук була наша дорадниця й почесна голова.

Немаючи свого окремого приміщення, товариство зразу сходилося в будинку Консисторії Української Православної Церкви і по домах членок. Від 1948 року аж до часу відкриття катедри Пресв. Тройці в 1952 році збори відбувалися в будинку Колегії Св. Андрея на Church Ave.

Товариство вело свою освітну працю за програмою Централі С.У.К. Відбувалися культурно-освітні сходини, на яких було спільне читання, реферати були виголошувані визначними людьми на різні наукові теми; відбувались дебати, дискусії та різні демонстрації ручних робіт.

1940-кові роки — був це воєнний час. Велика частина праці була звернена на воєнні зусилля. Наше товариство була першим, що почало висилати харчові посилки до Української Гостинниці в Лондоні для наших вояків. Впродовж воєнних років наші членки допомагали приготовляти прийняття для українських вояків, помагали у пакуванні посилок, посилали пачки до Европи почерез „care", давали свій вклад праці в канцелярії Фонду Допомоги при К.У.К., збирали грошові пожертви на допомогу новоприбулим українцям.

В 1943 році членки взяли участь у проєкті випродажі українських вишивок запроєктованих Централею С.У.К., з ціллю доходу на воєнний фонд. Для Червоного Хреста під час війни, членки виплели сотки речей, як светри, шалі, панчохи та рукавиці для вояків.

Ще від 1942 року, членки нашого товариства брали живу участь у діяльности Червоного Хреста. За стараннем нашого товариства управа Червоного Хреста призначила Український Православний День. Цей день праці раз

СВІТЛИНА З СВЯТОЧНОГО ВЕЧОРА ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Зліва направо: При мікрофоні — Ангелина Павлик, Ольга Ковальчук — голова комітету членства, Анна Олійник, Марія Марко, Орися Бугера, Блаженніший Митрополит Василій, Павліна Ігнаш — голова Ман. Провін. Екзекутиви, Зеновія Крип'якевич, Наталка Стратійчук, Марія Прокіпчук, Анастасія Міщук — голова відділу.

на місяць у Червоному Хресті, наші членки сповняють по нинішній день.

У 1948 році товариство зорганізувало Українську школу і постійно туроувалося добром доорих учителів та давало грошову допомогу на удержування цієї школи. Першою головою цього шкільного Комітету була Анастасія Сарчук (вже покійна).

Ще у 1946 році при новозбудованій громаді Пресв. Трійці зорганізовано Недільну школу в приміщенні Колегії Св. Андрея. Першою головою цієї школи була Марія Марко, і так більшість учительок Недільної школи були членки нашого Жіночого Товариства.

З самого початку існування товариства, його членки цікавилися діяльністю і давали свою умірковану допомогу таким добродійним організаціям міста Вінніпегу, як: Інститут Сліпих, Гуд Нейборс Клаб, Share; допомагали у збірках на Комюніті Чест, Червоний Хрест, як також вклали свою пайку на умеблювання кімнати "Women's Pavilion" в Maternity Ward, як також в Дитячім шпиталі.

Товариство було членом також організацій — „Вінніпезька Рада Жінок", „Комітет Українок Канади", були активними членками Канадійської Ради Консументів та Елизабет Фрай Сосаєті. Все це була додаткова робота, але головною метою була і досі є: — допомагати морально і матеріяльно нашим українським установам в Канаді.

У перших роках своєї діяльности товариство склало грошові дари на Консисторію Української Православної Церкви. Працюючи в будинку Колегії Св. Андрея, товариство пожертвувало понад $600.00 на умеблювання бібліотеки, як також на умеблювання кімнати для студента. Членки також займалися збіркою на Дівочий Інститут при Колегії Св. Андрея і зібрали в той час понад $700.00.

В часах, коли Колегія вела курси навчання Вищої Школи (High School) і мала дівчат-студенток і також програми Літніх курсів при Колегії, Жіноче Товариство віддало немало труду, щоб предмет українського ручного і народнього мистецтва був належно доглянений.

Від 1948 до 1951 року Товариство також прилучилося грошовою допомогою на удержування дириґента світського хору при катедральній громаді. У 1952 році від часу відкриття Катедри, цей хор став Катедральним церковним хором. Багато членок співали і співають у цім хорі.

Від січня 1947 року, відколи управа громади Пресв. Трійці прийняла наше Жін. Товариство як єдине зорганізоване жіноцтво, товариство віддало майже 6 років невтомної праці на користь Катедрі. Ще поки Катедральний будинок був офіційно відкритий 1952 року. Від того часу наша праця при Катедрі значно побільшилася з матеріяльної сторони, і наша допомога, що так скажу, для громади є значна. В 1952 році, переходячи до нового приміщення Катедри, Товариство вже постаралося престольні обруси, устаткувало кухню посудом, купило піч, її в той час передало управі Катедри понад $11,000.00 готівкою. І так по цей день наше Товариство працює на різних ділянках; одні при кухні, інші в різних комітетах, як референтки, представниці до різних установ. Є поле на працю для кожної членки, тільки треба до всього охоти.

В 1956 році Товариство зорганізувало і заопікувалося молодшим відділм СУМК ім. Івана Данильчука, до якого у той час входили хлопці і дівчата від 12 до 16 доків життя. Крім своїх тижневих сходин, виконання своїх програм, СУМКівці багато приєдналися до праці при громаді.

В 1961 році Товариство зорганізувало „Дитячий садочок". Почерез кілька років існування, садочок перестав існувати з причини браку дітей. В цей час Садочок (для немовлят) знову продовжується успішно.

Від самих початків існування нашого журнала „Промінь", наш відділ виявляв найкращу допомогу журналові. Членки стараються поширювати журнал і складають пожертви на нього та дописують до нього.

На 50-літнім ювілейнім З'їзді С.У.К. було прийнято пляни для розбудови Українського Музею С.У.К.. На будову нового будинку Музею наш відділ і членки вповні підтримували цей проєкт побудови, складаючи тисячі долярів. Манітобську Філію Музею відділ і членки підтримують і допомагають морально і матеріяльно.

Найбільші грошові дари зложило Товариство на катедру Пресв. Трійці. Поважні дари також зложило на Колегію Св. Андрея на Український Музей Канади, на літню оселю „Веселка, на поміч студентам і СУМКівцям, на пресу „Український Голос" і журнал „Промінь", та на Фонд Св. Володимира. Інші пожертви були зложені: на Видавничий Фонд Наталі Кобринської, на Фундацію СУС і на багато інших установ.

Цього року С.У.К. і відділи по Канаді святкують 60-ліття існування організації.

Треба признати, що організація Союзу Українок Канади найсильніша і є найбільш активною світською установою у розбудуванні на базі нашого церковного і громадського життя. Тепер майже всі відділи Союзу приміщуються при громадах Укр. Прав. Церкви, а членками відділів є рівночасно й членками церковних громад.

Від самих початків свого існування, так і до сьогодні, Союз Українок ставить на першім місці три основні цілі:

1. Поширювати національну свідомість, освіту, знання і культуру серед українського жіноцтва та заохочувати їх брати активну участь в українськім і загально канадськім житті.

2. Зберігати і розвивати культурні і мистецькі цінности українського народу, як також зберігати релігійні і народні звичаї та традиції.

3. Дбати про здорові моральні й культурно-освітнє виховання наших дітей і дорасту.

По шестидесятьох роках праці Союзу Українок ці первісні цілі і завдання не то що не стратив їх значення і ваги для нашої спільноти, а навпаки сьогодні вони стали ще більше конечними і важливими.

Останніми роками поширилося темпо загрози винародовлення і значно зросло серед нашого загалу, його почала охоплювати байдужість, а її вислідом є постепенний зріст національної несвідомости.

На цю загрозу повинні звернути увагу не тільки Союз Українок Канади, а всі наші українські установи, інститути, Колегія Св. Андрея, як також і наша Українська Православна Церква.

Бо через цю байдужість, українськість занепаде, з часом це принесе загибіль — найперше світським установам, а потім і нашій Українській Православній Церкві.

Свято Героїнь в Ст. Кетеринс, Онт.

В неділю 22 лютого цього року, відділ Союзу ім. Лесі Українки спільно з жіночими організаціями: О.У.К., Л.У.К.Ж., О.Ж.Л.В.У., під патронатом Комітету Українців Канади — вшанували героїнь українського народу.

Панахиди в церквах, а пізніше, доповідь і концерт в новозбудованім приміщенні У.Н.О. Програму відкрито канадським гимном, — виконання піяністки панни Л. Прокопець, яка пізніше акомпанувала для хору „Десна". Вступне слово сказала пані Рос, естетично пояснюючи значення „Свято Героїнь" з традиційним одно-хвилинною мовчанкою.

Жіночий хор „Десна" під керівництвом пані Н. Павлович виконав: „Прісна Діва" (молитва), „Ластівка", „А льон цвіте" — музика Сльоти — соло пані Оля Головаш. Деклямація: „500 ростоптаних" — панна Л. Савчук. Пані Марія Макаренко представила доповідачку пані У. Криворучко, що заступала голову С.У.К. Східньої Екзекутиви, Орисю Сушко. Символічно з років історії українського народу з'ясовує, що найбільше страдницького життя українська жінка потерпіла — терпить від Росії. Слідувала молоденька панночка — гра на піяно Е. Майнер премод. — Шопена та бандуристи під керівництвом А. Буряк і Е. Лапко — СУМК виконала Етюд, і „Пливе човен". Пані Оля Головаш деклямувала поезію „Зоря".

Кінцеве слово — референтка свята, Ліда Головаш подякувала всім виконавцям свята — концерту та змістову доповідь доповідачці. Підкреслюючи, що присутність нас всіх, як українського громадянства, це вінок героїням — та дух українського народу в обороні його. Гимном „Ще не вмерла Україна" закінчено свято Українських Героїнь.

Прихід призначено на оборону І. Дем'янюка.

Л. Головаш, Культурно-освітня референтка.

Вшанували одну з нас в день 65-ліття
ЛОНДОН, ОНТ.

24 лютого цього року зібралися в церковній залі родичі і приятелі, щоб вшанувати пані Марусю Ющенко з її 65-літтям.

З ініціятиви свахи О. І. Співак, Антоніни Ноженко і Галини Кошман була організована ця гостина.

Маруся Ющенко одна з нас, працьовита членка відділу ім. Кн. Ольги, членк православної громади, співає в церковному хорі, в хорі „Золотого віку", працює на селі „Україна". Завжди усміхнена, привітлива та готова кожному допомогти...

На головному столі красувався торт, на якому ясно виднілося „65", організаторки подбали, щоб вечеря була смачна і багата.

Тому, що гостина була „несподіванкою", присутні з о. Віталієм і добр. Надією терпеливо очікували на Марусю, яку „випадково" привели до залі донька Оля Співак з синками Дмитриком і Михайликом та донька Галина.

При вході сваха О. І. Співак пришпелила Марусі корсаж, а присутні проспівали Многоліття. Після співаної Молитви о. Віталій поблагословив страви, присутні смакували вечерю. Привітала Марусю від відділу голова Віра Яременко, від громади о. Віталій коротко зупинився на праці Марусі Ющенко у відділі і в церкві. — Маруся доглядає за чистотою церковного приміщення.

Подяку винесла ювілятка своїй свасі О. І. Співак, організаторкам гостини, донькам і посестрам по праці у відділі. Після Молитви подяку ще довго розважалися гості. На бажання М. Ющенко на пресовий фонд „Променя" шлю $25.00. Щасти, Боже, добрим здоров'ям, Марусю!

Н. Кузьменко.

Мила неподванска для пані Меланії Буряник з нагоди дня уродин

Дня 10 грудня 1986 р., особливо милу несподіванку пережила пані Меланія Буряник з Саскатуну. Вона приїхавши до Едмонтону на негайну просьбу старшої доні, Лесі Милн, застала тут молодшу доню Славку Охітву з Торонта.

Обидві доні пані М. Буряник, улаштували в її честь елеґантне прийняття, запрошуючи давних знайомих приятельок мами — пань: Тетяну Лазарович, Розалію Ґовду, Анну Токарик, Олю Фіголь, Анастасію Шемелюк-Радомську, Іванну Дженис, Анастасію Сенів, Фрозину Романчук.

В розкішному апартаменті пані Лесі Милн, на столі пишався святочний торт; прекрасні квіти від Олі і Василя Гамарів з Торонта і спеціяльний шампан від внука Петра Охітви з Торонта, для дорогої баби.

Пані Славка Охітва, щиро-сердечно привітала маму з нагоди її 80-тих уродин, дякуючи Господеві, що затримав її при добрім здоров'ї.

Подякувала мамі від всієї родини за її любов, доброту і щирість. Побажала їй ще багато радісних уродин. Пані Леся Милн, заквітчала маму ніжною квіткою орхідеєю і побажала їй ще багато веселих та щасливих літ. Присутні піднесли тост за її здоров'я „На многі літа".

Підчас веселої гутірки присутні пригадували багато приємних хвилин у своїм знайомстві з ювілятою. В міжчасі пані Леся і Славка угощали смачною перекускою.

Для більшої радости, для ювілятки наспіли телефони — перше від сина Зенона Буряника, невістки і внуків Тані і Степана, з Ню Йорку — де син Зенон є в Канадійській амбасаді. За пару хвилин був телефон від зятя д-ра Павла Охітви з Торонта та внуків Петра і Александра. З Вінніпегу телефонували найстарша внука Павлуся, її муж і синок (правнук пані Буряник). Нараз прийшли внучки Петруся і Донна Милн та внук Тимотей Охітва, котрий студіює другий рік право (в Едмонтоні). Привітали щиро улюблену бабуню і приступили до засвічення свічок на ювілейнім торті. Всі радісно заспівали — „Щастя й здоров'я ми тобі бажаємо, в день твого народження, ми тебе вітаємо".

З нагоди цього радісного дня, діти і внуки обдарували дорогу маму і бабуню особистими подарунками. Присутні приятельки зложили по $5.00 (разом $40.00) на фонд нашого журналу „Промінь". Пані Буряник від себе пожертвувала $50.00 і $10.00 на вироблення кліше. З великим зворушенням пані Буряник подякувала своїм доням Лесі і Славці за миле, незабутнє вшанування її в день 80-ліття її народження. Подякувала приятелькам, що прийшли щоби разом провести цей пам'ятний день; за дарунок для „Променя". Сьогодні я почуваюся дуже щасливою. Щиро дякую Богові і Вам за все.

* * *

Пані Меланія Буряник, є одною з високо заслужених членок нашої Церкви і організації Союзу Українок Канади. Вона народилася в Ст. Джулієн, Саск. в свідомій українській родині Івана й Анни Заліщуків. Одружилася з учителем Василем Буряником; є мамою трьох доньок — (Віра — покійна), Леся Милн і Славка Охітва і син Зенон. Стала членкою відділу Союзу Українок

Канади при соборі Св. Покрови у Вінніпезі 1928 року. Переселившись до Саскачевану, вона була першою головою відділу О. Басарабової у Вакав, Саск. 1930 і 1931 р.

В Саскатуні Меланія Буряник поза обовязками дружини ректора Інституту ім. Петра Могили; вихованням своїх дітей, була заст. голови відділу ім. Ольги Кобилянської 1938-1939 р.р. В 1940 р. очолювала відділ, пізніше була фінансовою секретаркою і референткою мистецтва. В часі воєнних років активно працювала у воєнних комітетах; очолювала Сервис Клаб Кантину і Комітет Червоного Хреста.

Коли осідок Централі Союзу Українок був у Саскатуні, вона була касиркою в роках 1941-42. Очолювала управу Музею в 1943 році. В Провінційній Екзекутиві на Саскачеван вона була заступницею голови 1935 і частинно року 1936, організаційною референткою і представницею від відділу.

Коли пересилилася до Східньої Канади, там зараз включилася в працю при Філії Музею Союзу Українок — була 8 років касиркою Філії, займала пост заст. голови Музею через 6 років. Брала повну участь у проєкті готування українського історичного вбрання цього Музею. Отримала відзначення від відділу ім. Княгині Ольги в Торонті і церковної громади Св. Димитрія в Лонґ Бренч.

На Ювілейному З'їзді С.У.К. в 1977 р., вона була вшанована почесним членством головного Музею Союзу.

Тепер пані Меланія Буряник живе в Саскатуні. Тут вона виявляє свій благородний талант і любов до українського мистецтва як референтка мистецтва при Централі Союзу Українок Канади. Вона з великим ентузіязмом і посвятою старається щоби наша організація здійснила намічені проєкти у святкуванні 1000-ліття хрещення України.

Ці проєкти, це вишивання ікон Св. Володимира й Св. Ольги; вишивання хоругов — Провінційними Екзекутивами; вишивання митрополичого облачення та вишивання щось нового, відділам для всіх наших церков.

Дорогій Пані Меланії щиро бажаємо кріпкого здоров'я, щоби ьсі її мрії й задуми сповнилися, а ми всі будемо горді за її щирі зусилля. Щасти Боже!

Анна Токарик, Едмонтон.

IN MEMORIAM: Hnizdowsky, a master who showed us nature's beauty

by Orysia Paszczak Tracz

The family of man has been diminished by one very special person. His death, in early November, is a loss to the art world, to the Ukrainian community and to everyone everywhere who loved beauty. Jacques (Yakiv) Hnizdovsky was a remarkable man. As an artist, he was called "one of the few contemporary masters of the woodcut," and "one of the four or five best American woodcut artists".

Although he is renown primarily for his woodcuts, he was a painter, sculptor, potter, book illustrator, designer of bookplates — superb in each of these fields, as his awards and reviews testify.

Even though he lived in New York, he is well-known to Winnipeggers. Over the years, his works were exhibited at the Winnipeg Art Gallery, Oseredok Gallery, Mamaj Art Gallery, Primavera and at St. Andrew's College, where the Ukrainian Students' Club sponsored an exhibition of his work.

During that exhibit in the late 1960s, he took the time to show the children of the Prosvita Reading Society Saturday School just how a woodcut was made. He must have made a great impression on the students because, some of them, now adults, still remember that day. Hnizdovsky's works hang in many Winnipeg homes, homes of prominent and ordinary Winnipeggers, Ukrainian and non-Ukrainian. And he was a friend, from their student days in Europe, of Winnipeg editorial cartoonist Jan Kamienski.

In the 1960s when I was a student, I had heard of Jacques Hnizdovsky, but had never met him or seen anl of his works. Quite by accident, I did both. An illustration of an owl in The New York Times Book Review made such an impression on me that I cut it out and posted it on the dormitory bulletin board over my desk. I hadn't bothered to read or cut out the text, so I did not know what book the owl was illustrating, or who had drawn it.

That June, when I returned to my summer job at Soyuzivka, a Ukrainian resort in the Catskills, a Hnizdovsky exhibit was on one weekend. There, among all the trees, birds, vegetables and animals was my owl, looking back at me! I could not afford any large work by the artist, but just had to have a woodcut of daisies in a glass. Those flowers called "Marguerites," and my "Owl" were part of a series of woodcuts illustrating a collection of the poems of John Keats.

When Mr. Hnizdovsky returned the following weekend with the woodcut I had ordered, I carefully removed my hard-earned dollar bills from my safety deposit envelope and gave them to him. With a reminiscing smile, he pushed back a portion of the money, with words to the effect that, "This will be enough. I was once a student, too."

The walls of the dining room and offices of Soyuzivka were a rotating gallery for works by prominent Ukrainian artists. To this day I regret not buying one of Hnizdovsky's oils at the time. I couldn't afford them. But the paintings of vegetables and fruits still haunt me — the bunch of green onions tied with a string, and the dark cherries falling out of a paper bag. You could almost hear the paper crinkling. His portraits were especially fine.

If you're wondering just what a woodcut is, try to see the award-winning short film "Sheep in Wood," by multi-award-winning filmmaker Slavko Nowytski. In it you will see the artist creating and making a woodcut of "Two Rams," a favorite subject of Hnizdovsky's.

In fact, his subject matter was nature — in its simplicity: trees, with leaves and leafless; rams and sheep of all shapes and sizes; birds and other animals, exotic and domestic; fruits, vegetables, flowers and plants. Some of his works showed his subtle sense of humor: the two separate woodcuts of the front — and back — of a zebra, the frontal view of a goose, his series of tropical birds, and an orangutan from the Bronx Zoo, for example.

His personal stand for conservation is his work entitled "Eagle," showing a mother eagle fiercely guarding three eggs in her nest. His elegant works are too numerous to list, but his "Young Willow," "White Pine," "Cook," "Fern" and "Wheatfield" are among my favorite. Hnizdovsky went through a period in 1972 when he commented on the isolation and crush of a big city with works such as "Telephone Booths" and

"7:45 a.m."

And I can't forget his vegetables, such as the "Braided Onions" and the various cabbages. I still imagine the Hnizdovskys in the kitchen, with Mrs. Hnizdovsky unable to prepare a meal without Mr. Hnizdovsky grabbing the cabbage or onion for a sketch.

His works were commissioned by organizations such as the Association of American Artists, friends of the Davison art Centre, Wesleyan University and Friends of Central Park. Jasques Hnizdovsky's art is in the permanent collections of museums and galleries such as the Philadelphia Museum of Art, Museum of Fine Arts of Boston, Minneapolis Institute of Arts, the Library of Congress and the White House. You can read about him, including the autobiographical "Reflections of the Artist," in the book "Hnizdovsky: Woodcuts, 1944-1976," by Abe M. Tahir Jr., published by Pelican in 1976.

I saw Mr. Hnizdovsky and his delightful wife last August. When I asked about his problem with his eyes, he told me that he could not see out of that eye any more. But when he was in the hospital, he met a boy of 17 who had already lost his sight. Mr. Hnizdovsky said he felt so sad for him, because his life was just beginning. The artist had come to terms with his own partial loss of sight, and said he felt good that at least he had accomplished something during his life. That he did.

Even now, when I see certain trees or plants or flowers or vegetables, or even horned animals in the zoo, I automatically think of them in his interpretation. He should use that beauty of nature in a special way, and we are so fortunate that he did.

EDITORS NOTE

Due to gremlins in our printing department, the story "Hawaiian Ordeal" by Michael Ewanchuk, on page 155, of the April issue of Promin was very badly misprinted. We apodogize to both the author and our readers.

The following is the correct version.

* * *

The foreword of this most informative book stresses the extensive research done by the author in archives and libraries, as well as two visits to the Hawaiian Islands. He also interviewed some of the descendants of the Ukrainian contract workers who still live in Hawaii. This book is made doubly more interesting with the inclusion of numerous illustrations, photos, maps and copies of original communications. Appendices, a bibliography and an index conclude a very unusual historical account. It is dedicated to the descendants of Ukrainian immigrants in North America.

There were two waves of Ukrainian immigration to Hawaii. The first wave began in 1897 from villages of Western Ukraine. The second in 1909, came from Manchuria.

The peasants of Western Ukraine were anxious to emigrate to the New World at the turn of the twentieth century to take advantage of free lands. Land agents descended on villages and persuaded the villagers to choose Brasil and Argentina. The news of the unhappiness of these settlers in South America caused Prof. Joseph Oleskow to investigate emigration to Canada. Through his efforts, the floodgates of immigration to Canada were opened for the land hungry peasant farmers of Western Ukraine.

In 1897, a group of immigrants from the Borschiw district of Halychyna arrived at the port of Bremen, Germany. They were met by an agent for the North-German Steamship Company Line. He persuaded this group, as well as other groups later, to reject settlement in Canada and to go instead to a "New Jerusalem" in Paradise Islands. This was Hawaii.

Літня відпустка

Просимо звернути увагу, що це число, яке виходить, є за місяці — ЧЕРВЕНЬ - ЛИПЕНЬ. Наступне число журналу вийде в серпні місяці. Ми плянували видати число — липень - серпень, одначе з причин технічних в друкарні, ми примушені наші вакації брати в липні місяці, замість в місяці серпні.

Просимо пам'ятати, що пошта до „Променя" — передплати, пожертви, матеріяли до поміщування — буде нормально функціонувати.

На руках редакції лишилися ще деякі не поміщенні матеріяли як з громадської хроніки, так і з річних звітів, ювілейних привітів — все це буде поміщене у свій час за чергою по вакаціях.

Просимо секретарок надсилати річні звіти відділів, бо вони — це наша історія.

Всім нашим читачам бажаємо приємних вакацій і доброго відпочинку.

Редакція і адміністрація

Diana Drabiniasty Receives Award

March 22, at the Canadian Mennonite Bible College, was a special evening for me as I witnessed my friend, Diana Drabiniasty, receive an award for the highest standing in History of Music V, a prerequisite for one's ARCT degree. This award was presented to her by the Royal Conservatory of Toronto Alumni Association, Winnipeg Chapter.

This event is of significance because Diana began taking piano lessons only six years ago from a dedicated and capable piano teacher, Miss Kathy Atkin. In that short period of time her certificates from the Royal Conservatory almost invariably bore the grading "First Class Honours".

Another marvel is that in spite of grave physical problems, Diana exerts incomparable and incessant self-discipline and with a most determined frame of mind, she aims to achieve her goal, that of qualifying for the ARCT degree.

Diana is on staff at Dakota Collegiate and has an excellent reputation as a teacher of French.

All her friends are wishing her success. We feel that with her determination she will be able to cope and thereby fulfill her ambitions.

A. Broda

On the First Anniversary of the Chornobyl Tragedy

Following the explosion at the fourth unit of the Chornobyl nuclear plant on 26 April 1986, Soviet authorities kept silent about the event for two days. According to Ihor Herashchenko, a recent arrival in the West from Kiew, the explosion resulted in the death of as many as 15,000 persons. Only hours after firefighters had fought seventy-feet high flames, incurring radiation doses that simply went off the scale, children in the town of Prypyat, 3 km. away, were on their way to school. Reactors one and two at Chornobyl were still operating at full power. A confused evacuation was organized for the following afternoon, but many residents, ignorant of what had occured, refused to move. The town of Chornobyl itself was not evacuated for another week.

The residents of the area and of the Ukrainian capital Kiev (population 2.4 million) did not receive a single health warning until 5 May, nine days after the event. Mikhail Gorbachev, the CPSU General Secretary, did not make a public statement about Chornobyl until 14 May, and then he confined himself to attacking Western news reports.

Under international pressure, the Soviets finally revealed the accident and began to publish more detailed reports. But as a result of official silence, contaminated foodstuffs were eaten. Cattle were grazed in ditches that contained radioactive particles. Iodine-contaminated milk was preserved in some areas because "eventually it will make excellent cheese." In short, thousands of lives were put at risk.

A year later, the damaged unit has been entombed in a "sarcophagus," but problems abound. A vast amount of contaminated topsoil has been stored only in metal containers. Ukrainian lakes in the region are polluted with cesium sediment. Fir trees, which shed their leaves irregularly, still contain radioactive elements that will continue to contaminate the vegetation. The danger of spring flooding is imminent and could bring contaminated groundwater into rivers and streams.

And yet the area has not been abandoned, even temporarily. Chornobyl and Prypyat are being repopulated. The Chornobyl station itself has not only been restarted, but is being expanded to fifth and sixth reactors. Simultaneously, the Soviets have revealed that they have cancelled their future programme for constructing graphite moderated RBMK reactors, U. S. nuclear experts who visited the first two reactors at Chornobyl, both of which were restarted 5th November 1986, stated that the recommended safety devices *had not been installed* — an increase in the uranium enrichment of the reactor fuel and extra control rods. The workers at these two reactors are still operating in shifts, but will eventually be accomodated in the new city of Slavutych, being built on the banks of the Dnipro River in Chernihiv Oblast.

Finally, what of the victims of Chornobyl? The Soviets have established a new Center of Radiology in Kiev, but the majority of those infected are still in their temporary residences, scattered across the USSR. Are they being monitored, and if so, how often and how efficiently? The world has a right to know.

Ukrainian Canadian Committee Headquarters

CANADIAN FORCES EDUCATION OPPORTUNITY.

A University Education and a Career for the Future

For more information on plans, entry requirements and opportunities, visit the recruiting centre nearest you or call collect – we're in the yellow pages under "Recruiting".

It's your choice, your future.

THE CANADIAN ARMED FORCES

Canada

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

На прес.-фонд „Променя" з нагоди 75-ліття пані Параски Басараби

СМОКІ ЛЕЙК, АЛТА.

В суботу 21 березня, 1987 року родина та знайомі разом зійшлися відзначити 75-ліття з дня народження пані Параски Басараби, що сама змешкує у Смокі Лейк, Альберт. Прийняття відбулося в домі дочки ювілятки, пані Фіялки Безо у Шервуд Парк, Альберта. Пані Безо, як ініціяторка, заздалегідь все приготовила, включно з декорацією головного стола та кімнати, де відбувалося прийняття. Ця приємна гутірка була для ювілятки несподіванкою, але раділа, що вся її родина була присутня, включно з її мамою, пані Єленою Романюк, яка ось щонедавно сама відзначала 95-ий рік життя.

Дочки ювілятки при зустрічі привітали її квітами та прекрасним корсажем, а всі могутньо проспівали „Многая літа". Присутній о. Д. Лучак проказав молитву перед вечерею. Треба зазначити, що вся родина зайнялася стравою й ювілейним тортом, що в приємній та дружній атмосфері із задоволенням споживали. В часі вечері внуки по черзі підходили до бабуні й вручали їй кожний по одній троянді.

Пані Параска Басараба є довголітньою членкою Союзу Українок Кааанди, Відділу ім. О. Кобилянської у Смокі Лейк, Альберт. Як ревна мати, належно виховала п'ятеро дітей, які вже одружені. Син Орест і його дружина, живуть у Едмонтоні. Давид і його дружина Кенді Котик, живуть у Шервуд Парк, Альберта, Фіялка Безо і її муж Клеренс живуть у Шервуд Парк, Альберта, Фіялка і її муж Михайло Лотоцькі живуть у Сейнт Павл, Альберта та Одарка Котик (дружина Данила, що упокоївся) живе в Едмонтон.

Ювілятка втішається внуками, а саме: Тарас, Ґерій, Дарсій і Дарил Лотоцький, Колін і Доня Котик, Мишил і Лислій Безо, Милодій і Михась Котик та Шелі і Кевин Котик.

Під час гостинної гутірки, добр. Ю. Лучак (сестра ювілятки) провела збірку на потреби „Променя", на що зложили наступні: По $20.00 — Єлена Романюк, Михайло і Леся Лотоцький. По $10.00 — Параска Басараба, Давид і Кендій Котик, Фіялка і Клеренс Безо, Орест і Розалія Котик, Одарка, Шелі і Кевин Котик, протопресв. Дм. і добр. Юстина Лучак. По $5.00 — Марія Романюк, Джоселин і Ричард Боровські. Всього зложили $110.00. Жертводавцям щира подяка, а Ювілятці бажаємо кріпкого здоров'я та многих літ!

Кінцеву подяку висловила сама ювілятка, пані Параска Басараба за цю милу несподіванку та прекрасні дарунки, якими родина її винагородила в цей знаменний для неї день.

Добр. Ю. Лучак

Українська православна громада відзначила роковини Т. Шевченка

Вернон, Б. К.

В неділю 22 березня відбулося відзначення роковин Т. Г. Шевченка. Панахиду за вічний спокій поета-генія і пророка України, відслужив прот. П. Блажук під побожний спів церковного хору, яким керував Павло Малиш — диригент.

Після Панахиди о. настоятель виголосив відповідне слово на тему: „Шевченко-християнин", його духова велична постать лягла в основу нашого релігійного й національного культу. Його „Кобзар" став національною біблією для українського народу. Шевченко є невмирущим і він став національним мірилом сумління кожного українця та таким він залишиться на всі віки".

Святочна академія відбулася в церковній авдиторії, з виступом церковного хору, під диригентурою Павла Малиша — відспівано милозвучно і чудово заповіт Т. Шевченка: „Як умру". Вступне слово достосоване до свята програми влучно і щиро висловив Іван Стан, після якого знову церковний хор відспівав: „Поклін тобі Тарасе", а деклямацію перечитав Джейсон Панчук.

Почотною програмою і спільним співом провадив прот. П. Блажук, де всі присутні святочної громади, чутливо проспівали: „Думи мої, думи мої". Святочний реферат виголосив Сировицький, який змістовно розповів про „Всежиттєвий шлях і літературну творчість Т. Г. Шевченка".

По цім слідували відспівані пісні: „Реве та стогне Дніпр широкий" та „На високій дуже кручі", що їх відспівав церковний хор під диригентурою Павла Малиша. По відспіванні хорових точок виголосив чутливо поезії в доповіді Юрій Сенюк. Відтак слідували пісні, які відспівано спільним співом усіх присутніх „Ой три шляхи", „Встає хмара з-за лиману" і „Учітеся брати мої"... Ці пісні проспівали всі присутні, велика українська сім'я. А це надало всім доброго настрою та інтузіязму, що брали участь, спільну і активну зі, спільним співом Шевченкових пісень, так і як він писав у своїх поетичних творах, що „Наша дума, наша пісня, не вмре, не загине"....

Слідувала рецитація про розриту могилу: „Світе тихий", яку зворушливо і чутливо переповіла добр. П. Блажук.

Поему „Гайдамаки" вміло зрецитував Макар Мельничук, а кінцеве слово сказала Доротея Панчук, яка всім присутнім склала подяку, що брали участь в програмі Шевченківських роковин, а головно прот. П. Блажуку за оформлення і переведення дотичної програми, диригентові Павлові Малишу, усім хористам, промовцям за доповіді, рецитаторам за добре виконання з творів Т. Г. Шевченка — поеми, а також освітньому і програмовому комітетові та членкам Союзу Українок за приготування чаю і солодощів. Також велике спасибі всім тим учасникам, що прибули з сусідньої української громади з Келовни, які потрудилися приїхати понад півсотні кілометрів, до Вернон, щоб тільки бути учасниками на цім успішнім святі Шевченківських роковин.

Рівночасно складаємо найщирішу подяку і за добровільні пожертви всім тим, хто пожертвував на підтримку видавничого фонду української преси.

Свято закінчено спільним співом „Ще не вмерла Україна". Частину доходу зі свята в сумі $20.00 призначено на „Промінь". **Розалія Григірчук**

Програма в честь поетеси Лесі Українки

Заходом культурно-освітнього комітету при відділі Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки в Давфині, Ман. 22 лютого 1987 року вшановано патронку відділу Лесю Українку. Після Служби Божої, прот. А. Тетеренко, відслужив панахиду. Голова відділу Марія Тузик держалаа прапор Союзу Українок Каанди, а свічки біля прапору тримали почесні членки А. Чайковська і М. Білоус. Прот. А. Тетеренко з Транскони, Ман. заступав відсутнього прот. Є. Труфина.

Друга частина програми відбулася о год. 2-ій пополудні в українській православній авдиторії, як слідує: Вступне слово і коротку біографію поетеси з поясненням висловила М. Білоус, членки відділу віспівали три пісні „Ой у полі могила", „Ой вербо вербо" і „Тихо над річкою" при помочі на мандоліні голови відділу М. Тузик, співали: Е. Ганчарик, А. Коза,к А. Дроздович, М. Білоус, К. Басараба, А. Мазур, І. Талпаш і А. Бегун.

Деклямувала вірш „Леся Українка" А. Дроздович, Дует „Ой піду я у садочок" співали А. Козак і К. Басараба. На місце реферату членки читали поеми Лесі Українки. Свята ніч" — А. Мазур, „Хотіла б я піснею стати" — Е. Ганчарик, „Контра спем сперо" — М. Тузик, „До тебе Україно" — М. Білоус.

На закінчення віспівано гимн Союзу Українок Канади. Голова М. Тузик висловила подяку членкам за програмові точки, Анні Мазур і М. Білоус за прибрання портрету, також попросила, щоб всі залишилися на перекуску. Всі присутні відспівали ще кілька народніх пісень.

Марія Білоус.

Виставка і чай у Едмонтоні

4 і 5 квітня 1987 року у авдиторії при катедрі Св. Івана відбулася виставка одягу й килимів з музейної збірки і вишивані картини Мирослава Куця.

Господиня Лелія Зубріцька, голова Провінційної Екзекутиви Союзу Українок Канади дала вступне слово. Привіти складали: Катерина Чернявська — від Крайової Управи Союзу Українок Канади, Марія Лазарук — як голова Едмонтонської Філії Музею, Анастасія Сенів — голова Відділу Союзу Українок при катедрі Св. Івана. Офіційне відкриття провела Ріна Ганчук, яка викладає українську мову на Альбертському університеті.

Молитву проказав о. протопресв. Дм. Лучак. Того ж дня членки з катедри мали продаж печива. А членки з Української Католицької Церкви були запрошені наливати чай.

Дня 5-го квітня Лелія Зубріцька відкрила чай і представила та подякувала Мирославові Куць і його дружині за виставку. Також комітетові. Молитву проказав о. В. Лакуста. На програмі було дві точки: Джудей Дугелт з Мирнам заспівала дві пісні, а Іванко Зубріцький з Вегревіл рецитував про „Діда і ріпку". Присутні на чаю були членки відділів — Калмар, Торгілд, Редвотер, Мирнам і Вегревил, яких прибуттям ми раділи.

Відділи з Св. Андрея, Св. Антонія, Св. Лілії, Св. Михаїла приготовили перекуску і подали чай. Анна Кравець, Фіона Пелех і Дона Маріянич видрукували програмки і оголошення.

Щира подяка Анні Ґреґорі за паску, що прикрашала головний стіл і Катерині Гавриш з її соціяльним комітетом за їх працю.

З дому Старших Громадян Св. Андрея приїхали автобусом двадцять троє людей, які своєю присутністю звеличали цей день.

Катерина Рожак, секретарка

Весняний чай при соборі Св. Покрови у Вінніпезі

Кожного року в першу неділю березня, Союз Українок Канади, відділ при соборі Божої Матері влаштовує весняне чайне прийняття. Погода в неділю 1-го березня хоч не була дуже сприятлива, однак заля Соборної авдиторії була вщерть заповнена гостями. Членки відділу по мистецьки удекорували залю квітами та вишивками. Спеціяльно звертав на себе увагу прибраний головний стіл, на якому виднів „Волинський" горіховий торт чудово прибраний „Карпатськими" грибками, роботи пані Антоніни Полікші. Торт був призначений на розігравку. На чайному прийнятті продавали домашнє печиво, писанки, книжки та різнородні ручні роботи. Усе це зі смаком уложене на столах, приваблювало своєю красою глядачів. Голова відділу пані Анна Шевель попросила отця настоятеля до молитви, а Блаженнішого Владику до благословення. Після молитви в короткому вступному слові голова відділу подякувала присутнім за таку чисельну участь, подякувала голова також всім членкам відділу, які в цей чи інший спосіб спричинилися до його успіху. На кінець пані Шевель попросила пані Марію Зайцев представити головну доповідачку та до дальшого переведення програми.

Доповідачкою була пані Галина Мельник-Марко, яка є однією з активних і визначних діячок на українській культурно-національній ниві в Канаді. Шановна прелегентка в своєму слові порушила дуже цікаві питання, а спеціяльно застановилась над надходячим ювілеєм 1000-ліття хрещення України в Святу Українську Православну Віру та обов'язки вірних в цьому небуденному святі.

Звертала увагу жінкам-матерям, щоб вони вглиблювались у своїй вірі; читали й приготовляли себе і своїх дітей до зустрічі великого Ювілею, що незадовго має відбутися. Гучні оплески присутніх були доказом теплої і глибоко змістовної доповіді. Галі Мельник-Марко залишила по собі дуже приємне враження та додала членкам більшої охоти до праці. Засвічення свічок на головному столі, було офіційним відкриттям чайного прийняття.

Чай наливали голови місцевих жіночих організацій, власники підприємств та визначні особи на культурно-громадській ниві.

За смачною перекускою й теплою гостинністю пань, які подавали чай, час швидко проминав. В дружній атмосфері присутні мал инагоду ближче познайомитися, поговорити і приємно провести пообіддя.

Чайне прийняття було дуже успішне під кожним оглядом, як морально так і матеріяльно, за що належить щира подяка всім членкам відділу ім. Кн. Ольги, як також гостям, що своєю участю звеличали його. На закінчення відбувалися розігравки.

Марія Зайцев.

Весняний чай при катедрі Св. Володимира у Торонті

В неділю 5 квітня 1987 року, після Служби Божої і обіду, стараннням голови відділу ім. Св. Княгині Ольги, пані Катерини Щербань, був влаштований традиційний весняний час і передвеликодній базар. Заля була прибрана гарними вишитими рушниками, на столах стояли у вазах живі квіти. Сама назва „Весняний чй" промовляла, що саме тепер весна, могутня у своїй красі і сподіванні добра і радости. У цю найкращу пору року ми святкуємо найбільше наше свято зі свят Великдень.

Підчас цієї імпрези продавалися паски, святочне печиво, писанки, кераміка, вишиті подушечки для голок та захоплювали присутніх мистецьким виконанням.

Голова відділу пані Катерина Щербань відкрила імпрезу словом про Весняний чай, його значення, як гарного об'єднуючого звичаю та привітала гостей.

Першою точкою програми був виступ „Вокально-Інструментального Ансамблю" при Катедрі у складі: Соні Цимбалюк, Наталі Горлач, Оксани Родак, Валі Шандел і Христини Янчик, під диригентурою пані Валентини Родак.

Було проспівано „Нехай стане молитва моя" Бортнянського і „Мавка" Білаша. На бандурах Оксана Родак і Валя Шандел виконали „Марш" Хоткевича. Радісно було спостерігати таланти студіюючої молоді та їх бажання брати участь в музичних виступах на імпрезах влаштовуваних відділом ім. Св. Княгині Ольги. Учасниці захоплювали присутніх мистецьким виконанням.

Голова Культурно-освітнього комітету при відділі, пані Марія Божик читала доповідь, на тему, „Великодні обряди у найстислішій формі". Доповідь охоплювала весняний цикль і святкування Великодня, базуючись на книжці св. п. пок. професора Степана Килимника „Український рік у народніх звичаях в історичному освітленні", том третій. Спонтанними оплесками присутні виявляли своє признання пані Марії Божик за надзвичайно цікаву доповідь. На закінчення пані з Чайного комітету, під проводом пані Ліди Лібер, подали чай і солодке печиво. Голова відділу пані Катерина Щербань подякувала учасницям програми, пані Лілі Адамець і її чоловікові за мистецьке прибрання залі, паням Вірі Адамець, Лідії Гавриш, Олі Станько, уступившій голові відділу пані Діні Гетьманчук і пані Юлії Головатій за влаштування базару, пан Олені Олексюк і пані С. Літвіновій за вписування пожертв, пані Анні Криштальській за продаж писанок, пані Катерині Корнієнко за функцію біля каси і усім паням з комітету господинь за їх працю.

Добр. Єлисавета Василів, прес.-референтка.

Взірцева Служба
НЮ ВЕСТМИНСТЕР, Б. К.

В неділю 2-го листопада Архиєрейська Служба Божа почалася з прибуттям Преосвященнішого Владики Івана та участю усіх священиків Ванкуверської Округи. Церква в Ню Вестминстер була переповнена вірними, які прибули скласти щиру подяку митр. прот. І. Гикавому за його 50-літню службу священства в Українській Православній Церкві в Канаді. Владика Іван нагородив отця ювілята митрою і золотим хрестом під час Літургії, що звучала милим співом хору Ванкуверської громади під проводом п. М. Мамчура.

На обід усі переїхали недалеко до Суррей залі при Українській Православній церкві у Валлей, де членкині Жіночого Товариства видали смачний обід. Цей ювілей почато з ініціятиви Бирнабі Парафіяльного комітету, який складався з громад: з Вікторії, Порт Алберні, Ню Вестминстер і Суррей. Заповнена церква і заля було доказом, що наша спільнота глибоко цінить заслуги отця ювілята.

По смачнім обіді д-р Богдан Лисак як господар дуже вміло п р о в а д и в п р о г р а м о ю. Багато привітів було листовних і устних — п. В. Ганущак — від Парафіяльного комітету, Владика Іван — від Митрополита і Консисторії, о. П. Сацевич — яко голова Місійної округи, о. Ю. Туржанський — від Ванкуверської громади, о. д-р Г. Удод — від громади в Суррей, п. С. Лебедович (член Консисторії) подав життєпис отця і добр. Гикавий, пані В. Бонар — від С.У.К., п. Ю. Буяр — від Провінційної Екзекутиви ТУС та інші. Д-р Б. Лисак прочитав ріжні листи побажання від громад, в котрих о. Гикавий служив через 50 років від Онтаріо до Бр. Колюмбії.

Усі присутні пані на чолі з добр. Сокирка вручили добр. О. Гикавий гарний нашийник з хрестиком в імені усіх присутніх з подякою за довгі роки роботи разом з отцем. Отець ювілят в своїх словах і в звичайнім добрім гуморі склав щиру подяку усім за вшанування і розповів про початкові часи, котрі були нелегкі, але багато є приємних споминів про ріжних громад, де він служив. Отець Гикавий в своїм поважнім віці ще далі обслуговує Егесіс і Мишон громади та заступає інших отців вразі потреби.

Хор під проводом п. М. Мамчура відспівав кілька національних пісень. Парох Бернабі парафії о. М. Сокирка на кінець склав усім щиру подяку за присутність; комітетові за упорядкування, відділові Союзу Українок за гарний обід і за усі пожертви і побажання. Усі присутні тоді приступили до отця і добр. Гикавий з особистими побажаннями. На многі літа, отче і добродійко!

Присутній.

Наш проєкт святкувань 1000-ліття хрещення України

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ В СУРРЕЙ. Б. К.

Від часу проголошення святкувань 1000-ліття хрещення України, ми, як Відділ Союзу Українок Канади при нашій українській православній церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Суррей, рішили повишивати і подарувати комплет вишивок, накривань для нашої тут церкви.

За пильним старанням членок, які зобов'язалися вишивати, проєкт був закінчений і ним прикрашено церкву на час святкувань 1000-ліття християнства України, у Британській Колюмбії архиєрейською Службою Божою Блаженнішого Митрополита Василія 1-го серпня 1986 року.

* * *

Як бачимо на світлинах, то це є один з кращих проєктів святкувань 1000-ліття хрещення України, що його випрацювали членки відділу в Суррей. Над різними проєктами працюють тепер відділи Союзу у різних провінціях.

Членство відділу ім. О. Кобилянської в Суррей, яке працює при церкві Успіння Пресв. Богородиці виявляє крім допомоги церковній громаді багато активности в культурно-освітній діяльности, як відділ Союзу Українок Канади. Членки виступають в концертових програмах, цікавляться народнім мистецтвом.

Приємно ствердити, що відділ присвячує пильну увагу журналові „Промінь", постійно діє референтка журналу, тепер Марія Боднарук-Манюк, завдяки чому в журналі є добрі дописи про діяльність жіночого товариства, що є таким важливим для історії та дальшої праці відділу.

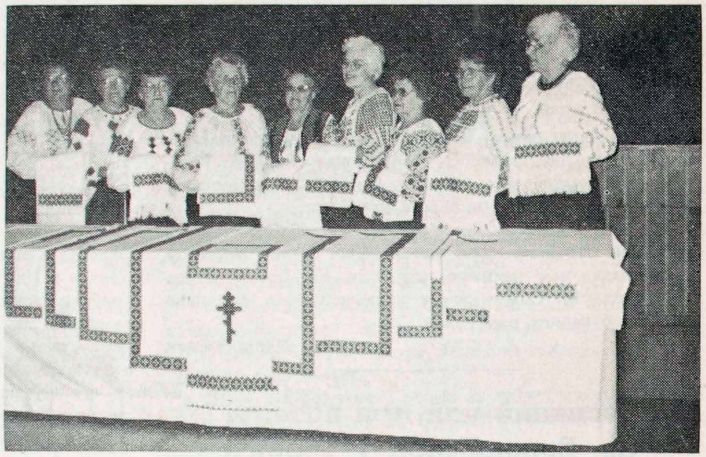

Членки Відділу ім. Ольги Кобилянської, що вишивали для цього проєкту. Зліва направо: Марія Антонішка, Марія Сташин, Дора Найдаш, Марія Боднарчук-Манюк, Бессі Бонар, Марта Лебедович, Анна Сигикало, Анна Крохмальна, Розалія Скаком. Відсутня Н. Джаман.

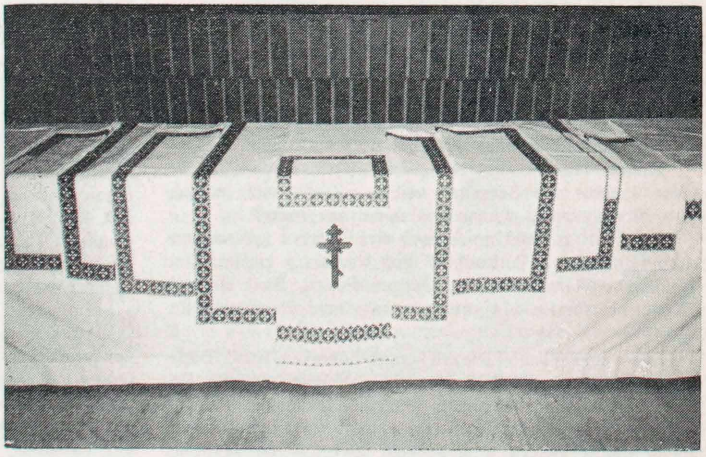

Вишивки виконані членками відділу Союзу Українок Канади для місцевої церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Суррей, як проєкт на святкування 1000-ліття хрещення України в Британській Колюмбії.

Поправка

В числі 4-ім з квітня місяця на сторінці 22 в звіті відділу ім. Лесі Українки, в Мелфорті, Сасв. у виказі заряду просимо додати імена таких урядниць: Добродійний комітет — Марія Залещук і Василина Кивирига. Церковні сестриці: Василина Кивирига, Марія Гринюк і Катерина Фідик. Комітет телефону: Броніслава Котик і Катерина Фідик. Господині: Марія Залещук, Надія Щербій, Стефка Гандзюк і Бажаня Панчишин.

Василина Чорній, секр.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

Відділ Союзу Українок при катедрі Св. Івана
ЕДМОНТОН, АЛТА

Річні збори відділу при катедральній громаді Св. Івана в Едмонтоні відбулися в неділю 7 грудня 1986 року. Голова, Анна Томнюк, перепровадила збори, а секретаркою була Марія Мельничук. Настоятель громади, протопресвітер Дм. Лучак, проказав молитву, склав привіт та подякував членкам від себе і Катедральної громади за їх щиру працю та фінансові пожертви. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять покійних членок — Василину Леськів та Віру Федорів.

Члени головної управи подали річні звіти. Звіти голів комітетів були подані на зборах в листопаді.

Голова, Анна Томнюк, в своєму звіті з'ясувала успішно пророблену працю всіх комітетів, котрі працюють при відділі.

Звіт голови відділу, Анни Томнюк: Як голова Союзу Українок Канади при катедральній громаді Св. Івана я старалася вміло виконати всі обов'язки й успішно вив'язатися з проєктом. Я брала участь в зборах, дискусіях і рішеннях Провінційної Екзекутиви С.У.К. на Альберту, як також брала участь в церковній управі та в комітеті 1000-ліття святкування хрещення України.

Наш відділ бере активну участь у Місцевій Жіночій Раді, Міжнародній Амнестії, урядових справах нашого міста Едмонтону та провінції Альберти. Ми є членами КУК. Ми працювали зо всіма едмонтонськими відділами, як також і з Провінційною управою С.У.К. під час Весняного чаю і Днях Спадщини.

Минулого року, як голова, я мала приємність перепровадити 10 Місячних зборів і багато спеціяльних засідань нашої управи та комітетів. Давала привіти й брала участь у різних чаях. Я була далегаткою на конференсії С.У.К. при кінці липня 1986 р. у Ванкувері.

Цього року є 60 років від зорганізування нашого відділу. Цей 60-річний ювілей ми відсвяткували величавим бенкетом у серпні місяці. Також всі членки брали фотографії, що будуть вложені на велику таблицю для наших архівів.

У нашому відділі є близько 300 членок. Тому, що цього року є наш 60-літній ювілей, ми мали проєкт, придбати 60 нових членок. Однією з наших найважливіших цілей є заохочувати нашу молодь до участи в нашому церковному житті так, щоб вони втягнулися в українські звичаї й традиція. Тут вони мали б нагоду поліпшувати знання української мови. А щоб осягнути вложені цілі, ми організували:

1. Українську школу під проводом добр. Ю. Лучак і учителькою пані Іванни Дженис.
2. Школу українських танків.
3. Молодший Відділ СУМК під проводом пані Одарки Котик.
4. Старший Відділ СУМК — Ґеня Романчук.
5. Садочок. У клясах минулого року було 34 дітей. Учительками були: Орися Цьона і Маріянна Маковська. Цього року пані Наталка Гарасимів вміло навчає замість Маріянни Маковської.
6. Дитячі ясла. Щоб матері мали нагоду брати участь в Богослуженнях, членки доглядають діточок по черзі.

Цього року ми далі продовжували працю, яка почалася у бібліотеці, — а то є: упорядкування книжок, часописів та журналів, щоб було легше їх відшукувати, коли потрібно. Членки комітету „Променя" і всі наші членки дають підтримку для нашого журналу передплатами й пожертвами.

Цього року ми придбали ще один "filing cabinet" і пані Луіза Феніяк працює над архівами. Вона складає все до порядку, щоб було легко дещо відшукати, коли потрібно.

Добродійний комітет виконує велику і важну працю. Членки цього комітету відвідують хворих в домах і в лікарнях та дають розраду засмученим. Сердечна їм подяка!

Наш **Церковний комітет** займається прикрасою церкви для кожного Богослуження. Членки цього комітету також подають каву і перекуску що третьої неділі в місяці по Службі Бажій. Вони також приготовляють каву і перекуску по панахидах, коли такі відбуваються в катедрі.

У нашому відділі є багато працьовитих членок, які займалися в приготуванні обідів і різних підприємств. З приходу тих грошей ми вислали пожертви, які згадані в фінансовім звіті. Складаю сердечну подяку всім членкам за їх щиру співпрацю. Сердечна також подяка кухаркам і всім, що помагали на місячних комітетах.

Сердечно дякую секретаркам: пані Марії Мельничук за її докладні протоколи; пані Лесі Івасюк за читання кореспонденції й писання листів. Велика подяка пані Надії Николин і її заступниці, пані М. Челядин, за їх вміле й дбайливе ведення фінансових книжок. Також велика подяка всім членкам ювілейного комітету.

Висловлюю подяку нашому Отцеві настоятелеві за постійний духовий провід.

Дякую всім членкам за щиру співпрацю і за довір'я до мене. Бажаю нововибраній управі доброї волі, багато витривалости й многих успіхів на майбутнє.

З пошаною,

Анна Томнюк, голова відділу.

У 1986 р. відділ пожертвував на слідуючі цілі:

Катедра Св. Івана в Едмонтоні	$20,000.00
Стипендійний фонд Провін. Управи С.У.К.	200.00
Провінційній Управі на хоругви	500.00
Бюджет до Центральної Управи С.У.К.	1,400.00
Музейну Фундацію С.У.К.	500.00
Фонд ім. Н. Кобринської	200.00
Західній Єпархії на святкування 1000-річчя	1,000.00
Фундацію Колегії Св. Андрея	500.00
Міжнародній Амнестії	500.00
Колегії Св. Андрея	500.00
Інститутові Св. Івана на проєкт Освіта	1,200.00
СУС Фундацію	500.00
СУМК Провін. Управі	1,000.00
Український Голос	500.00
Західній Єпархії У.П.Ц.К.	1,000.00
Українській Суспільній Службі	500.00
Вишивані Рушники для Відділу	700.00

За минулий рік приходу було $90,948.41. Розходу $78,914.06. Касирка відділу Надія Николин.

Управа на 1987 рік: Анастасія Сенів — голова, Мирослава Фербей, Катерина Гавриш, Стефанія Ортинська,

Ірина Сепин, Галина Єринюк — 2-гі заст. голови, Катерина Гарасин — 3-тя заст. голови, Валентина Романчук — 4-та заст. голови, Марія Мельничук — рекордова секретарка, Леся Івасюк — Кореспондентська секретарка, Наталка Ковалишин — заступниця секретарки, Надія Николин — касирка, Леся Самсонюк — заступниця касирки, Анна Кравець, Софія Гриник і Анна Томнюк — Контрольна Комісія.

Голови комітетів: Луіса Феняк — Архіву, Єлена Євчук — Добродійного, Марія Прокопів і Богданна Масло — Церковного, добр. Юстина Лучак — Української школи й танців, Леона Фарина Бриджес — Садочка, Одарка Котик — Молодшого СУМК, Ґеня Романчук — Старшого СУМК, Катерина Гавриш — Соціяльного, Джеральдін Наконечна, — Членського, Ґеня Стогрий — Культурно-освітнього, Емілія Рипка — журналу „Промінь", Емма Верхомин — Бібліотеки, Єлисавета Прокіпчук — Музейної Фундації, Марія Косташ — „Локал Кавнсил", Леся Івасюк — Почесних членок, Стефанія Обиховська, Ірина Сепин — Маєтковий, Іванна Дженис і Анна Кравець — Протоколу для архіву, Марія Лазарук — Мистецтва, Орися Цьона — Школи бандури, Надія Опир — Дитячого садочка, Анна Особа — Телефонічного, Надія Боднар — Ювілейного, Марія Гринчук — Українських справ, Фіона Пелех — Дотації, Розалія Фарина — представниця до КУК, Іванна Дженис, Анна Кравець і Луіса Феняк — Комітет Довідника ідеологічного програмового.

Голови Місячних Комітетів: Докія Корпан, Ірина Сепин, Ольга Камінська, Параня Калет, Вікторія Лазарук, Катерина Гавриш, Ніна Верстюк і Катерина Гобден.

Збори закрито молитвою. По закінченню зборів управа Катедральної громади гостила всіх присутніх смачною вечерею. **Марія Мельничук,** рекордова секретарка.

Відділ ім. Лесі Українки
СТИРДЖЕС, САСК.

Річні збори відділу відбулися в церковній залі 11 грудня по полудні в присутності 20 членок. Голова Софія Бурим відкрила збори з відспіванням молитви „Царю небесний", опісля однохвилинною мовчанкою було вшановано покійних членок. Голова привітала і подякувала членкам за їх співпрацю і передала звіт з річної діяльности.

Збори переводили — предсідниця Ольга Михайлюк і секретарка — Марія Михайлюк.

Секретарка — Марія Жук здала звіт з річної діяльности. Фінансовий звіт здала касирка — Юлія Новік. По цім слідували звіти ріжних комітетів.

Впродовж року відбулося 9 місячних зборів. Проробено ось таку працю: виповнили бюджет, читали обіжники, гостили голову Музейної фундації — пані Марію Вакалюк та зложили пожертву до Музею. Брали участь у передювілейнім святкуванні Церкви Середньої Єпархії в Реджайні, влаштували перед-великодний базар і чайне прийняття, де продваали печиво, писанки та речі виконані ручно. Приготовляли перекуски і обіди на Похорони і поминальні обіди. Подавали перекуски і обіди під час зборів Ювілейного комітету Окружної ради ТУС і Місії. Помогли до 50-річного ювілею подружжя членів Фецюків. В жовтні місяці святкували День Подяки з обідом по Службі Божій. Приготовили Спільне свячене і Храмовий обід. Комітет добродійної праці посилав картки поздоровлення і співчуття і відвідували хворих. Передали $1,000.00 до церковної каси, а на розбудову церкви пожертвували $8,000.00. Членки покупили і подарували багато речей до церкви. Виповнили бюджет і дали пожертви до Колегії Св. Андрея, Інституту П. Могили, Музею, оселі „Тризуб", на журнал „Промінь" організаційний фонд і на телімирикл. Продавали білети до Музею і Провінційної Екзекутиви. Передали $300.00 до лікарні в Прісвил. Ходили разом з чоловіками колядувати, загостили до Старечого дому з колядою, а також передплачуємі „Промінь" для лікарні в Прісвил. Брали участь в релігійних клясах і хорі. Дали поміч до оселі. Округ Гаєс спонсорував вечерок контесту; відділ мав контестантку та дав багато допомоги. Продавали білети, приготовляли страви.

Заряд на 1987 рік: Софія Бурим — голова, Наталя Требик — заст. голови, Ольга Михайлюк — секретарка, Марія Михайлюк — заст. секретарки, Олеся Федорук — касирка, Савеля Василинчук, Анна Семинець і Наталя Требик — Контрольна комісія, Марія Загарія, Петруня Ґолда, Савеля Василинчук, Ольга Михайлюк, Єлена Будник, Павліна Фецюк, Катерина Тодираш, Айлін Ґриба і Софія Кожушка — Шпитальний комітет, Павліна Колот, Павліна Фецюк, Ґеня Гайдамака і Анна Семищук — Комітет перекуски, Палагія Колот — референтка Музею, Марія Михайлюк — референтка „Променя".

По закінченні зборів відбулася обміна дарунків і спільна вечеря. **Марія Михайлюк,** секр.

Відділ ім. Ольги Кобилянської
ШІГО, САСК.

Наші Річні збори почалися членською спільною з членами громади вечерою в ресторані. По вечері ми всі перейшли до міської залі, де в присутности 19 членок відбулись наші збори.

Перед відкриттям зборів вшанували пам'ять упокоєних в цьому році членок яких було чотири: А. Спринденатик, А. Мороз, К. Чорна і Г. Петрушак. Вічна пам'ять. По цім слідував звіт голови пані К. Рудей, яка подякувала членкам і зарядові за співпрацю. Здавали свої звіти і референтки.

Впродовж року відбулося 6 місячних зборів і одні річні. Приготовляли різні обіди. Цього року приготовили і видали 8 похоронних обідів, одну поману, спільне свячене. День подяки, обід на Зелені свята разом з громадою видали Храмовий обід.

Вшанували членку подарунком на ювілей подружжя. Дарували кошики овочів для старших членок у домі старших громадян і посилали картки побажання. Купили полотно на покривала престолів на час Великого посту. Давали дотації на різні цілі, як: для старечого дому у Фовм Лейк, на вишивки хоругов, машинку до парафії та інше. Щороку закуповуємо потрібного посуду до кухні. Продаємо білети на Музей і Провін. З'їзд. Вплачуємо бюджет, Осінний базар.

Заряд на 1987 рік.: К. Рудей — голова, Марія Козак — заст. голови, Марія Денисик — касирка, А. Парнета — секр., Марія Фенюк і О. Павлюк — домашнього печива, К. Думанська і добр. Парфенюк — Виховавчаї секції, Є. Дмитрів і С. Стадник — Відвідування хворих. О. Павлюк, В. Корпатніцькі, Є. Білокрилі, В. Чоботар — кухарки, В. Чоботар, В. Сохолотокі, К. Думанскі Є. Білокрилі — Сестриці. Контрольна комісія: С. Стадник і Є. Гаврилюк.

Фінасовий звіт — Прихід у 1986 р. $3,891.63. Видатки: $2,647.60. В касі залишилося — $1,244.03.

К. Рудей — голова, **А. Парнета** — секр.

Відділ ім. Ольги Кобилянської
Саскатун, Саск.

Річні збори відділу ім. О. Кобилянської в Саскатуні відбулися 7го грудня 1986 року. Голова Анна Клопушак відкрила збори, о. М. Олесюк проказав молитву. Вшановано пам'ять покійних членок — Параню Равлик, Юлію Присяжнюк, Марію Вівчар, Варвару Павлюк, Доцю Колюк, — відспіванням „вічная пам'ять". До переведення зборів вибрано Емілію Табашнюк, а на секретарку — Олю Гавриш.

Прот. М. Олесюк у своїм слові дав признання жіноцтву за велику пророблену працю впродовж року. Подякував за поважну фінансову пожертву для катедри. Зложив також подяку зарядові на чолі з Анною Клопушак — за добру співпрацю. Сестрицям подякував за постійний догляд прикраси катедри.

Звіт голови Анни Клопушак: Наш відділ начисляє 225 членок, у цім числі 47 почесних членок. Радіємі, що цього року вписалося сім молодших членок; їхня поміч облегшує працю старших членок у відділі. Вже надходить рік Всеканадського святкування 1000-ліття хрещення України у Православну віру, що відбудеться у Саскатуні в місяці серпні 1987 року. До цього проєкту членки відділу докладають багато зусиль, щоб його гідно відсвяткувати.

Як у минулому, так і цього року, відділ виконував різні проєкти, а саме: приготовляв бенкети, парафіяльні і похоронні обіди, подавали перекуски на різні оказії, видавали вечерю відділові ТУС на їх місячних зборах. Наші членки допомагали у перепроваджуванні бінго і подавали перекуски раз на тиждень. Членки відбувають щорічно продажі страв на Ексебишон, Міському фестивалю, з чого приходить поважний дохід. Наш відділ заряджував сходини і вечорки:: (1) Членський чай на котрім вшанували членок за їх приналежність до відділу Союзу Українок, (2) Різдвяний і Великодний чаї.

Поза господарські справи, наш відділ зосереджував себе на освітню і народньо-культурну працю. Ми влаштували Свято Книжки на якім була виставка книжок і доповідь на тему дня; День Матері; брали участь у Святі Героїнь, День Подяки, Храмове свято, Святу Вечерю і Великоднє Спільне Свячене. Відділ піддержує фінансово журнал „Промінь", і має 117 неердплатниць. Членки бе-

УПРАВА ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ В САСКАТУНІ

Сидять зліва. — перший ряд: Анна Янов — реф. шпиталю умово-хворих, д-р Савеля Стечишин — реф. преси, Марія Гарбус — кор. секретарка, Ольга Гавриш — рекор. секретарка, Анна Клопущак, — голова, Галя Максимюк, Михайліна Лемко, Анна Михалюк — заступниці голови, Ливайна Букурак — касирка.

Другий ряд стоять — зліва: Анна Чуй — відвідування хворих, Розалія Базовська — реф. чаїв, Михайліна Симчич — мистецтва, Марія Дорош — „Промінь", Славка Грабова — реф. чаїв, Анна Гарасимчук — реф. членства, Вікторія Бальон — реф. шкільництва, Лорийн Бобовська — СУМК, Марія Калин — відвідування хворих, Анна Паріш — представниця до КУК, Марія Корчинська — відвідування умово-хворих, Катерина Пангрес — Контрольна комісія, добр. Е. Олесюк — бібліотеки і шпиталів.

Третій ряд стоять — зліва: Ольга Вівчар — реф. чаїв. Розалія Антимнюк — голова кружка, Анна Тріщук — контрольна комісія, Олеся Стефанюк — мистецтва, Марія Чуганюк — господиня.

СЕСТРИЦІ.

Сидять — зліва: Михайліно Никифорук, Докія Вівчар, Прот. М. Олесюк, Анна Макогон, Михайліна Лемко. Стоять — зліва: Анна Чуй, Марія Лабач, Ан на Гарасимчук, Розалія Борса, Славка Грабова, Анна Чиж.

руть участь у церковному хорі і його проєктах. Членки працюють з молоддю, як учительки Української і Недільної шкіл та є опікунками сумківців. Відділ заступлений в управі Централі С.У.К. у Саскатуні шістьма (6) членками. Ціль нашого Союзу Українок є: підтримувати нашу українську мову і наші культурні традиції, і віримо, що ми цей обов'язок виконуємо. Ми також сповняємо християнський обов'язок до наших братів і сестер, котрі живуть у недостачах у таких державах як: Бразилії, Аргентині і Парагваю. Ми туди висилаємо пачки з одягом і пожертвами почерез „Суспільну Службу" при Комітеті Українців Канади.

Членки нашого відділу відвідують хворих по лікарнях, а також заряджують сходини і угощають мешканців пансіонів перекускою і програмою. Відділ висилав делеґаток на конференцію у Ванкувері, Б. К. і Провінційний З'їзд у Реджайні, Саск.

Голови кружків: Розалія Антимюк — Pleasant Hill, Анна Чуй — Riversdale, Михайліна Лемко — Nutana, Кароля Завидюк — Brunskill, Оля Кай — Churchill, Марія Воронюк — Westmount.

Представниці до КУК: Марія Дорош, Анна Михайлюк і Анна Папіш.

Голова Анна Клопушак зложила особливу подяку заст. голови — Галі Максим'юк, яка заступала її через три місяці під час її недуги. Сердечну подяку склала зарядові, головам кружків, референткам різних комітетів, сестрицям і всьому членству за солідну піддержку у праці. Подякувала також о. М. Олесюкові за моральну підтримку і за друкарську поміч у потребі. При кінці зборів голова закликала до дальшої праці і бажала ще кращих успіхів в наступному році.

До заряду на 1987 рік увійшли слідуючі: Марія Воронюк — уступивша голова, Анна Клопушак — голова, Анна Михайлюк — 1ша заст. голови, Галя Максим'юк — 2-га заст. голови, Михайліна Лемко — 3-тя заст. голови, Ольга Гавриш — Рекордова секретарка, Марія Гарбус — Кореспонденційна секретарка, Діяна Доктор і Лавайна Букурак — Касирки.

Референтки: добр. Галя Зузак — Архіву, добр. Еріка Олесюк — Бібліотеки, Анна Янов, Марія Корчинські, Анна Бальон і Анна Чуй — умово хворих, Марія Дорош — „Променя", Марія Воронюк і Маріянна Зузак — Культурно-освітня, Олеся Кіндрачук, Олеся Стефанюк і Лорейн Бобовські — Мистецтва, Лорейн Бобовські — Молодший СУМК, Іванна Симчич — Музейної Фундації, Марія Чуганюк — Обідів і перекусок, Д-р Савеля Стечишин — Преси, Розалія Кренкі — Жіночої Ради, Юдета Керелюк — Садочка, Даруся Гавлет (Михайлюк) — Старшого СУМК, Ярославна Грабова, Розалія Гнатюк і Іванна Маковські — Чаїв, Марія Доктор і Анна Гарасимчук — Членства, Вікторія Бальон — Шкільництва, добр. Еріка Олесюк — Шпиталів, Оля Кай — Печива до Плази, Катерина Костик і Ярославна Грабова — Майна й Кухні, Катерина Панґрас, Савеля Олексин і Катруся Злипко — Контрольна комісія, Марія Кіндрачук і Михайліна Лемко — Референтки печива.

СЕСТРИЦІ

Почесні сестиці: Варвара Катеринич, Маланя Пігач, Михайліна Никіфорук, Анна Пігач, Василина Букурак, Катерина Чиж і Розалія Борса.

Діючі сестриці: Докія Вівчар, Марія Лабач, Анна Гарасимчук, Анна Макогон (цвіти), Анна Чуй (цвіти), Михайліна Лемко, Анна Бальон і Ярославна Грабова.

Ольга Гавриш, Рекордова секретарка.

Відділ ім. Св. Кн. Ольги при катедрі Св. Володимира в Торонті

Річні збори відділу відбулися в неділю, 1-го лютого 1987 року. Голова пані Діна Гетьманчук відкрила збори, митр. прот. Петро Бублик проказав молитву та подякував членкам за обширну минулорічну працю, до чого прилучився також голова катедральної громади пан Микола Гетьманчук, з проханням й надалі повної кооперації, як це було в минулому.

Пом'янувши відійшовших у вічність: митр. прот. Юрія Ференсіва, Анну Баран, Дячук, М. Ґутей і Розалію Романко.

Обширний звіт з пророблені праці подали: голова відділу, голови 14-ти комітетів, референтки, сестриці, представниці до інших організацій. Відділ начисляє 121 заплачених членок. Праця була совісно виконана в різних імпрезах: базарах, чайках, 38 обідах, прикрасі церкви, прийняттях, ювілеях, освітніх доповідях, випродажах, з'їздах, посвячені площі під будову Культурного Центру на оселі „Київ" і інше, де членки брали провідну й активну участь на чолі з працьовитою і відданою головою пані Д. Гетьманчук та її заступницями. Членки репрезентують відділ в інших організаціях, і віддано там працюють. Пані Наталія Ємець є головою К.У.К. на Торонто.

Онтарійський парлямент відзначив наступних пань за довголітню й добровільну працю: добр. М. Фотій, добр. Є. Василів, д-р Г. Янішевську, д-р З. Плітас, Ю. Головату, М. Божик, Н. Сагдан, З. Гречку, Г Савранчук, А. Пасерб, Н. Козій і С. Степанюк. Три членки удостоїлися бути нагороджені Шевченківською медалею на Конгресі К.У.К. в Вінніпезі: д-р Г. Янішевська, д-р З. Плітас і пані К. Сакалюк.

Головна праця, крім освітньої та придбання фондів, була скерована на допомогу потребуючим українцям в Бразилії, куди було вислано 72 пакунки вживаного одягу, членки розвозять обіди немічним по хатах, поміч прибулому з Афґаністану, та студентові-теологові та багатьом установам, Церкві, школам, музею. Катедра Св. Володимира запроєктувала відзначити 1000-ліття хрещення України в святу Православну Віру величавою будовою (коштом 3 мільйони долярів) на оселі „Київ", і відділ уже пожертвував понад 53,000.00 долярів, бо ж в Торонто відбудеться всесвітнє святкування в 1988 році, і це буде величаво!

Звіт скарбнички подала пані Є. Літвінова: Прихід — $39,175.00, витрати — $41,384.00.

Пожертвували і витратили: на будову Культурного Центру — $13,250.00; для катедри Св. Володимира — $4,000.00; на пересилку пакунків — $1,666.00; студентові-теологові з Бразилії А. Леушу, який навчається в Колегії Св. Андрея в Вінніпезі — $500.00; утікачеві з Афганістану Ігореві Ковальчукові — $900.00; закуплено кухонне приладдя на суму — $1,632.00; на школи — $570.00; на оборону Івана Дем'янюка — $500.00; Інститут Св. Володимира — $212.00; видавництва „Смолоскип", музей, журнал „Промінь", радіопередачу, харитативний фонд і так далі.

Контрольна комісія внесла вотум довір'я уступаючому зярядові і висловила подяку за уміло пробрлену працю. Голова обдарувала декількох членок хрестиками 1000-ліття за активну працю і провід.

Управа на 1987 рік: Діна Гетьманчук — Попередня голова, Катерина Щербань — новообрана голова, Марія Божик — 1-ша заст. голови, Валерія Лисенко — 2-го заступниця голови, Анна Криштальська — 3-тя заст. голови, Віра Адамець — 4-та заст. голови, добр. Катерина Бублик — рекорд. секр., Наталія Ємець — кореспо. секр., Євфросинія Літвінова — скарбничка, Марлін Токар.

Працюймо щиро й віддано, щоб гідно зустріти й відсвяткувати перше й неповторне 1000-ліття хрещення України в Православну Віру, на славу Богові і на користь українському народові. Нехай наші посестри в Україні, які не мають права святкувати це історичне, незаперечне свято, відчують нашу радість і гордість великого досягнення! Зустрінемось на всесвітньому відзначенню 1000-ліття в днях 12-13-14 серпня 1988 року в ТОРОНТО-ГАМІЛЬТОНІ! До зустрічі!

Діна Гетьманчук, голова — **Добр. Катерина Бублик,** рекорд. секр.

Відділ ім. Ольги Кобилянської Смокі Лейк, Альберта

Річні збори відділу відбулися в Народному Домі 5 грудня 1986 року в присутности 30 членок. Збори відкрила голова пані Є. Рошко. Вшановано покійних членок співом „Вічна пам'ять". Протокол з Річних зборів прочитала пані Є. Паличук. Слідували звіти голів комітетів з діяльности відділу, які виявили велику працю протягом року.

Впродовж року відбулось 10 місячних зборів і двоє засідань заряду. Діяльність: під час Різдва ходили колядувати до хворих в дім опіки (нюрсінґ), шпиталь і в пароха, де також подарували кошики з овочами, та дарунки дітям в день Св. Миколая. Приготовили спільну Святу Вечерю, мали забави. Влаштували Маланку, пущення, Культурно-освітня діяльність: Свято Державности, роковини Тараса Шевченка, День Матері, показ фільму „Голод в Україні", проводили збірку на Червоний Хрест. До Централі заслали анкету і бюджет, висвітлено також фільм — поїздка в Україну. Влаштували Великодній чай і продаж печива і писанок, дали чай для місцевого громарського хору та навчали сумківців писати писанки. Відвідували хворих, репрезентували відділ на 60-літті відділу Союзу в св. Івана в Едмонтоні, взяли участь у З'їзді СУС. Спричинилися до Осіннього чаю в Беліс, влаштували родинну вечерю з забавою. Вшанували двох членок за їх 22-ліття у відділі — Дору Мандзюк і Павліну Садову. На День Матері вшанували трьох заслужених членок і матерів — А. Крисовату, К. Сохолотоцьку і Р. Вараву.

Пожертви: На місцеву православну церкву — 13,000.-00 долярів, місцевий хор — 50.00 дол., Український Музей — (М. Вакалюк), комітетові 1000-ліття хрещення України — 100.00 дол. Книжка „(Півстоліття на громадській ниві" — 400.00 дол. До Народного Дому придбали різних господарських потреб на суму — 9,732.00 дол. Придбали нових передплат журналові „Промінь". Дописували до „Променя" та інших англомовних журналів.

Відділ допомагає сумківцям в різних для них праці. Гостили від Екзекутиви Діону Кругляк. Приготовляємо різні обіди, бенкети, поминальні та похоронні обіди. Відвідуємо шпиталі та доми старших громадян і лікарні.

Заряд відділу на 1987 рік: Е. Рошко — голова, М. Івасюк — заст. голови, Е. Паличук — секретарка, М. Федак — заст. секр., Л. Леськів — касирка. Референтки: С. Симака і К. Микитюк — культосвітні, П. Колотилюк — журналу „Промінь", К. Лотоська — видавництва, М. Рацой (україномовна), О. Придій (англомовна). Контрольна комісія: К. Андрук, Л. Врайт, О. Кучмак. СУМК — Л. Врайт, П. Садова і М. Антонюк.

Голова П Рошко вручила парцелянові рожі екзекутиві і тим членкам, що були на кожних зборах відділу, склала подяку всім членкам відділу за співпрацю та побажала успіхів на дальшу працю.

По зборах була подана перекуска і співом „На многі літа" закінчено Річні збори відділу.

М. Рацой.

Відділ ім. Лесі Українки
Давфин, Ман.

Річні збори відділу відбулися 7-го грудня 1986 р. в залі української православної авдиторії в присутности 44 членок. Збори відкрила голова Марія Тузик і попросила прот. Є. Труфина проказати молитву. По молитві „Царю небесний" вшановано однохвилинною мовчанкою покійних членок. До переведення зборів вибрано Е. Ганчарик на предсідницю і Р. Грицай на секретарку. Протокол Річних зборів за 1985 рік відчитала М. Тузик. Слідували звіти: рекордова секретарка А. Швець сказала, що відбулося 9 місячних зборів, піврічні, двоє засідань заряду. Кореспонденційна секретарка Р. Грицай сказала, що було поважне число кореспонденції. Касирка О. Кізь звітувала, що з 1985 року в касі залишилося — $4,067.71, прихід в 1986 році — $4,588.79, розхід — $5,987.17, осталося в біжучій касі — $2,669.33, до ощадної каси вложено $3,445.33. Від Контрольної комісії внесла вотум довір'я Л. Гром. Голова М. Тузик висловила подяку членкам заряду, комітетам і всім членкам за їхню працю на протязі року та кооперацію. Також висловлено подяку прот. Є. Труфинові, що завжди нам помагає та дає поради.

Від культурно-освітнього комітету звітувала Е. Ганчарик, як слідує: відвідали хворих зі Св. вечерею в Персонал Кер Гом, вшанували поетесу Лесю Українку і вручили грамоти О. Кізь, Ю. Стасюк і Ю. Маранчук за їхню 25-літню приналежність до Союзу Українок Канади, взяли участь в концерті Тараса Шевченка, відбули весняний базар, де продавали традиційне Великоднє печиво, писанки і інше. Також продавали печиво в місцевих склепах. Взяли участь в Окружному З'їзді в Роблин, Ман., який відбувся заходом Манітобської Провінційної Екзекутиви С.У.К. на З'їзді делегатка М. Тузик склала привіт від нашого відділу. У відсутности Окружної представниці М. Білоус, заступала її М. Андрейчук. Відвідали хворих в старечому домі св. Павла з перекускою і програмою. В місяці жовтні після зборів промовляв адв. Віктор Міненко про важливість тестаменту, інформації були цікаві і корисні. 30 жовтня відвідала наш відділ шановна гостя пані Марія Вакалюк — голова Музейної Фундації в Саскатуні. Пані Вакалюк розказала нам про працю Музею і дальший проєкт на будуче. Також висвітлила прозірки. В листопаді після зборів промовляв Всеч. о. Є. Труфин на релігійну тему. Відділ начисляє тепер 62 членки, маємо 11 почесних, 22 відзначених за 25-літню приналежність до Союзу Українок, а 5 за 50-літню приналежність до організації Союзу Українок. А. Бегун заявила, що на протязі року відвідано 200 хворих в лікарні, вислано 25 карток і 12 квіток. Кожного року в час Різдвяних свят, бувші голови дістають від відділу квітку з вазою.

Членки беруть участь в Українському Національному Фестивалі, співають в хорах церковному і фестивальному. В Рідній школі учителюють: М. Тузик — 3-тя кляса, М. Горчинська — 2-го кляса, Ю. Маранчук — садочок. Журнал „Промінь" передплачує 55 членок.

Проєкт відділу: ми рішили вишити хоругви для місцевої церкви Св. Юрія Переможця, в пам'ять 1000-ліття хрещення України у Святу Православну Віру. Членки закупили 35 ювілейних книжок, „Півстоліття на громадській ниві". Наш відділ вибирає заряд на два роки, тому на 1987 рік заряд залишається той самий.

На закінчення промовляв Всеч. о. Є. Труфин. Отець висловив подяку членкам за віддану працю на громадській і церковній нивах та побажав ще кращих успіхів на майбутнє.

Марія Білоус.

Відділ Ольги Басарабової
ГЕФФОРД, САСК.

Річні збори відділу відбулися 7 грудня 1986 року. Голова Савеля Гарах відкрила збори молитвою. Опісля було вшановано однохвилинною мовчанкою померших членок. Предсідницею зборів була Савеля Гарах, секретарювала Стела Гавриш. Звіт з цілорічної праці здавали членки заряду і комітетів. Голова Савеля Гарах склала подяку членкам за їх співпрацю у відділі. У відділі є 23 членки.

Впродовж року відбулося 9 місячних зборів і річні збори.

Діяльність відділу: Ходили з членами громади колядувати і щедрувати. Мали продаж печива перед різдвом і перед Великодніми святами. Приготовили вечерю на Пущення; мали Спільне свячене й обід; приготовили і видали обід на Храмове свято громади. Приготовляли похоронні обіди й перекуски. Членки ходили збирати на кампанію сліпих. Під проводом Олесі Михайлюк і з членами громади ходили з програмою до (Норсінґ Гом) у Гефорді і їздили до резиденції (Старших громадян ім. Іларіона у Саскатуні). Відбули свято Книжки яке приготували пані Анна Романович з допомогою Савелі Гарах і О. Смитанюк. Товариство жертвувало на такі цілі: на церкву, Недільну школу, на оселю „Зелений гай", на Музей С.У.К. у Саскатуні, „Промінь", на З'їздовий фонд С.У.К., давали на кампанію сліпих, а також до Міжнародньої Амнестії і на Телемірикл. Дарували на стипендію до місцевої школи, на Інститут П. Могили і на хор „Ластівка" у Саскатуні.

Заряд відділу на 1987 рік: Савеля Гарах — голова, Олеся Михайлюк 1-ша заст. голови, Марія Карплюк — 2-га заст. голови, Стела Гавриш — рекор. і кореспо. секретарка, Ольга Смитанюк — заст. секретарки, Ліда Ланська — касирка, Ольга Смитанюк — референтка „Променя", Олеся Михайлюк — Добродійна референтка, Єлисавета Безмутко, Олеся Михайлюк і Марія Карплюк — Контрольна комісія, Настя Гарбуз, Єлисавета Никіфорук, Ольга Смитанюк, Анна Семко і Катерина Семко — Господині.

Стела Гавриш, секретарка.

Відділ ім. Лесі Українки

ЕНДРУ, АЛЬБЕРТА

Річні збори відділу ім. Лесі Українки відбулися 4-го грудня 1986 року в церковній залі. Збори відкрила голова відділу пані Маркович молитвою і одно-хвилинною мовчанкою в пам'ять померших членок. До президії зборів вибрано — пані Маркевич, а секретаркою — пані Р. І. Гуцуляк.

Діяльність відділу за 1986 рік: відбулося 10 місячних зборів. Впродовж року відбулися такі підприємства. Храмове гвято громади. Займалися продажем печива, відсвяткували день Подяки з обідом, подавали перекуски під час парафіяльних зборів, мали спільну вечерю на Святий вечір. Виповнили свій бюджет до Централі. Передали 3,000.00 дол. для громади на покриття направи Церкви. Жертвуємо на народні цілі по нашій змозі.

Заряд на 1987 рік: Н. Маркович — голова, Ілена Андрейчук — заст. голови, Розалія Гуцуляк — секретарка, Анна Матіяєук — касирка. Контрольна комісія: Джін Матичук, М. Дребит, І. Андрейчук. Членки нашого відділу складають Централі Союзу Українок Канади щиру подяку, що допомагають нам різними порадами, а всім відділем успіхів у їхній праці.

Р. І. Гуцуляк — секретарка.

Освіта 1987

ЛІТНІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Від 3-го липня до 1-го серпня 1987

Інститут Св. Івана спозорує Курси Українознавства в днях від 3-го липня до 1-го серпня 1987 року в Інституті Св. Івана в Едмонтоні.

Студенти будуть перебувати в Інституті Св. Івана й будуть побирати слідуючі курси: Українську мову, включаючи розмовну; культуру й мистецтво; спорт; лекції запрошених лекторів; прогульки. Стипендіями будуть нагороджені за найвищі оцінки в цій програмі.

Ця призначена програма дає можливість студентові дістати кредитові оцінки від Альбертійського Департменту Освіти української мови 10, 20 і зо середніх шкіл, і в той самий час дає нагоду учасникові задовольняючий, приємний і творчий досвід, як також зустріч з іншими студентами в українському культурному оточенні.

Звертаємося до організацій і родин, щоб спонзорували зацікавлених студентів.

Про дальші інформації, або аплікації, звертайтеся на адресу:

St. John's Institute
11025 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta
T6G 0T2
Phone: 430-2320/430-0989

У незабутню пам'ять наших родичів Йоана Базюка, який упокоївся 6-го березня 1965 року і Людвіні Базюк, яка упокоїлася 14-го червня 1977 року, складаємо в їхню пам'ять нев'янучий вінок і засилаємо $25.00 на журнал „Промінь". Вічна їм пам'ять!

Син Володимир і Наталя Базюки з родиною — Едмонтон.

— — —

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої членки, бл. п. Софії Трефняк, яка упокоїлася 14 квітня 1987 року, засилаємо у її пам'ять $25.00 на журнал „Промінь". Хай канадська земля буде їй легкою. Вічна їй пам'ять! А родині покійної складаємо сердечні співчуття.

Савеля Гарах, голова,
Ольга Смитанюк, рефер.
Гефорд, Саск.

— — —

У світлу й незабутню пам'ять наших дорогих батьків бл. п. Онуфрія і Анастазії Василівих і бл. п. Петра й Анни Рипків, що перенеслися до вічности, в їх пам'ять жертвуємо на „Промінь", $50.00. Вічна їм пам'ять!

Родина Василівих

— — —

Відділ ім. Лесі Українки в Давфині складає на свіжу могилу нев'янучий вінок $10.00 на „Промінь" у світлу пам'ять бл. п. Агафії Перепелюк, яка упокоїлася 7 квітня 1987 року в день своїх уродин на 85 році життя. Покійна належала до тих, що багато читала. Передплачувала „Промінь" від початку його появи. Родині висловлюємо нші щирі співчуття. Вічна їй пам'ять!

Марія Білоус — референтка.

— — —

У світлу незабутню пам'ять моєї дорогої дружини бл. п. Марцелі Годжоси, яка упокоїлася 25 квітня 1974 р. Покійна читала журнал „Промінь" від початку його видання. Була активною членкою відділу Союзу Українок ім. Лесі Українки в Давфині, защо відділ відзначив бл. п. Марцелю почесним членством. Замість китиці квітів, складаю $25.00 на прес.-фонд журнала „Промінь". Вічна їй пам'ять!

Муж **Михайло Годжоса** — Бовсман, Ман.

— — —

Писанка з Торонта

Христос Воскрес! Хвальна Редакціє: —

Залучую писанку $20.00 на „Промінь". Вам усім в редакції бажаю веселих свят з нагоди Воскресення Христового — здоров'я та витривалости у Вашій так цінній праці.

Ольга Шульга, Торонто.

„Коли американець каже, що він любить свою країну, він має на увазі не тільки підгірські краєвиди в Ню Інґленд, осонцені прерії, безмежні долини, гори й океани Америки. Він розуміє, що любить те внутрішнє повітря, внутрішнє світло, де живе свобода, де людина може дихати почуттям самопошани".

Адлай Стовенсон

БЛ. П. КАТЕРИНА ДУШИНСЬКА

В ранніх годинах 1-го грудня 1986 року рознеслася сумна вістка по Едмонтоні, що, по короткій недузі, в лікарні Роял Александра, упокоїлася бл. п. Катерина Душинська.

Катерина народилася 6-го травня 1902 року в селі Борівці, на Буковині. Вона була п'ятою дочкою Василя і Александри, з дому Ґордій. Крім неї було ще чотири сестри, а це: Олена, Марія, Василина й Парасія та два брати: Василь і Александер. Усі вони, за вийнятком найстарших сестер, які в той час були уже замужні, переїхали 1914 року до Канади. Родина поселилась спочатку в околиці Вилет, де в той час не було ще ні церкви, ні школи. 11-літня Катерина мала вже тоді за собою 4 кляси української школи ще з краю і тужила за друкованим словом. Перечитувала усе, що лиш попадалося їй під руки, особливо Біблію, яку родина привезла з краю. Катерина навчила читати й писати рідною мовою свою молодшу сестру й брата, заложила бібліотеку для довколишніх фармерів і неодноразово розраджувала свою маму в хвилинах депресії та туги за рідним краєм.

В 1920 р. Катерина одружилася з Олексою Душинським, сином Василя і Анастасії Душинських. Молоде подружжя осіло на фармі, в околиці Віллінгдон, в Альберті.

З роками, молода родина побіль шувалась і зростав і круг знайомих та приятелів. Затіснювався зв'язок з Укр. Прав. Церквою та громадою, бо Катерина була активною членкою Укр. Прав. Церкви й громади від самих початків свого побуту в Канаді. Зокрема була активною в жіночім товаристві Союзу Українок Канади.

Відзначувалась щедрою жертвенністю на церковні та громадські цілі.

Подружжя Душинських виховало взірцево четверо дітей: Олену, Стефанію, Василя і Володимира. Поруч материнської любови покійна прищепила своїм дітям жадобу до науки. Бо коли вона сама, силою обставин, не змогла була осягнути вищу освіту, а мусіла вдоволятися доривочним читанням та самоосвітою, то її діти закінчили університетську освіту.

Життєвий шлях покійної Катерини не був легким. Він переплітався мозольною працею з дитячим сміхом; палкими студентськими дискусіями з тихою, поважною медитацією в час празників та родинних зібрань. На шляху не бракувало тернини. В 1970 році упокоївся муж Олекса і її дочка, Олена. Катерина болюче переживала цю родинну трагедію.

В 1983 році переїхала до Едмонтону, де замешкала в домі „Дніпро". Тут жила до кінця свого життя. Але й тут постигла її іще одна трагедія. Її син, Василь, теж передвчасно відійшов у засвіти.

Бл. п. Катерина залишила в смутку сина, Володимира, його дружину, Ґрету та 4 унуків: Тараса, Давида, Джимія і Маргарету; одну сестру Парасію Калет, широку родину в Україні; багато приятелів та знайомих.

Панахиду й похоронні служби відслужив настоятель катедрального собору Св. Івана, протопресв. Д. Лучак, а тіло покійної похоронено на цвинтарі Евергрін, в укр. секції. Після похорону родина й знайомі зійшлися до авдиторії при катедрі Св. Івана на поминальний обід, який приготовили жінки з відділу Союзу Українок Канади.

На тризні учасники похорону зложили $60.00 на журнал „Промінь", як нев'янучий вінок у пам'ять покійної Катерини. Син, Володимир докинув на цейже фонд і свою квітку — 50.00 долярів.

Авторові цих рядків нераз доводилося говорити з покійною на різні теми, бо вона була очитана, життєво дозріла й цікава людина. Кожний раз, як ми розходилися, вона завжди казала: „Дякую Вам за Вашу цікаву бесіду'. Я дозволю собі парафразувати її вислів на... а ми дякуємо Вам, пані Душинська, за привілей, що Ми були з Вами три роки й мали нагоду ділити з Вами Вашу „Золоту осінь".

Нехай ласкавий Господь примістить душу покійної у своїх небесних хоромах, а родину, знайомих і приятелів хай кріпить думкою про взірцеве співнення її життєвої місії.

Д. Петрів — управитель дому „Дніпро

Д. Петрів,
Управитель дому „Дніпро".

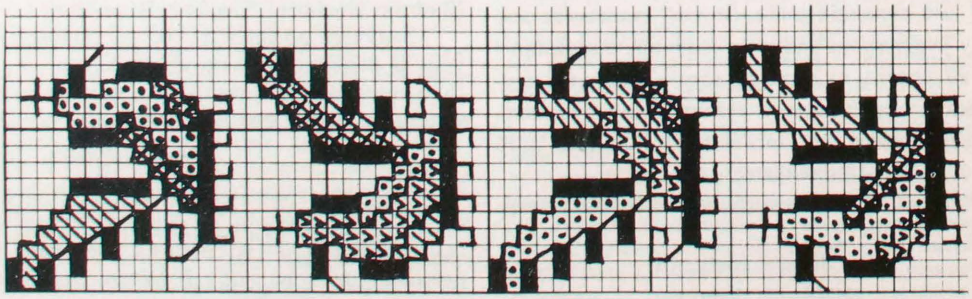

„Пташки" з Буковини — село Горішний Городник, Радівці.
■ — чорні хрестики, x — червоні коралики, ● — жовті коралики, v — зелені коралики, / — сині коралики, стібнівка чорна.

Український Музей, Східня Філія. Рисувала Іванна Вахна.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Кладемо китицю весняних польових квітів у треті роковини упокоєння дорогої незабутньої дружини Марії Мандзюк-Сеніцької, люблячої нашої мами, яка відійшла від нас у вічність 9 липня 1982 р., складаємо у її світлу пам'ять $50.00 на фонд журнала „Промінь".

Муж Володимир Сеніцький,
дочки — Соня і Дарія з родинами

— — —

У восьмі роковини упокоєння дорогого мужа Івана Саранчука, який покинув родину у глибокому смутку 5 травня 1979 року, кладу китицю нев'янучих квітів та засилаю $25.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія Саранчук — Норт Беттлфорд, Саск.

— — —

Замість квітів на свіжу могилу нашої членки Покійної Марії Тимофійчук, яка упокоїлася 24 лютого 1987 р. Відділ ім. Олени Пчілки в Норт Бетелфорд, Саск. пересилає 15 долярів на наш дорогий журнал „Промінь".

Від усіх членок відділу, складаємо сестрам, братові і всій родині наше щире співчуття, Покійній Марії — Вічна Пам'ять!

Катерина Маліцька, референтка.

— — —

На свіжу могилу мого рідного брата Івана Яценьтюка, який упокоївся 7-го квітня 1987 року і також мого первого брата, д-ра Богдана Лисака — упокоївся 16 листопада 1986 року.

Замість квітів засилаю у їх незабутню пам'ять $25.00 на журнал „Промінь".

Добр. Олена Гикавий — Барнабі, Б. К.

— — —

У незабутню і світлу пам'ять наших дорогих матерів — Марії-Магдалини Керніцької (1949 р.) і Софії Ткач (1957 р.), сестри Мільки Шкляр (1983 р.) і в першу річницю сестри Анни Подольської (1986 р.), складаємо на журнал „Промінь" $25.00. Вічна їм Пам'ять!

Архипресв. Франко і добр. Марія Керніцькі.

Замість квітів на свіжу могилу

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої членки Анастазії Вікарчук, щирої працівниці при соборі Св. Софії в Монтреалі, а також й у відділі жиночого товариства ім. „Доньки України" та постійної передплатниці журналу „Промінь", складаємо 35.00 дол. як нев'янучий вінок на пресовий фонд журналу „Промінь.

Упокоїлася Анастазія Вікарчук 21 березня 1987 року на 87-му році життя у місті Монтреалі.

Залишила покійна в глибокому смутку дочку Марію, 4-ох внуків і 2-ох племінників.

Бл. п. А. Вікарчук залишила як дар 200.00 дол. на жіноче товариство ім. „Доньки Украни", котре вона дуже любила. На нев'янучий вінок жіноче товариство ім. „Доньки України" складає 25.00 дол., а пані М. Байдак — 10.00 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття. А покійній нехай буде вічная пам'ять!

Т. Сидоренко, референтка

Пам'яті рідних

В цей Великий піст сиджу й передумую скільки то рідних вже відійшло у вічність. Сасилаю $50.00 в їх пам'ять на „Промінь", щоб їх спом'янути та продовжувати те, що вони для нас дали, а дали вони — волю в цій Богом береженій Канаді. Ця воля і вільність слова чим і є наш журнал „Промінь".

Боже, будь ласкавий для слуг Твоїх, а моїх рідних: тата Онуфрія і мами Катерини Григорів, що приїхали до Канади 1896 року; діда і баби Стефана і Марії Мельничуків, що приїхали до Канади 1903 року, мого тата Івана і маму Домку, мою другу маму Анну Мельничук, що заступалася за нас сиріток, сестру Катерину Чорний, сестру Фрозинуи Пікули; брати наші, зятя д-ра Митра Гулуцана, та решта рідних, що не всилі тут вмістити.

Вічна їм пам'ять!

Марія й Іван Григори, Едмонтон.

У третю річницю смерти моєї покійної дружини Рахилії Піхота, яка упокоїлася 21 лютого 1984 року, жертвую в її пам'ять $50.00 на журнал „Промінь". Покійній Рахилі нехай буде вічнай пам'ять!

Михайло Піхота, Едмонтон.

Довкола дому

Стефанія Кульба

Хрустики

3 жовтки, 1 ціле яйце, ½ ложечки соли, ½ горнятка цукру-мучки (айсінг), 1 ложечка ванілі, 1 ложечка руму, 1 горнятко муки.

Убити жовтки і яйце до білости, додати сіль і цукор і разом розбити. Домішати ванілю і рум. Замісити мукою. Докладно тісто вимісити аж до гладкости. Це забере приблизно 15 хвилин. Поділити тісто на три частини. Накрити і дозволити відлежатися щонайменше 15 хвилин. Розкачати тонко, покраяти на паски та виробляти хрусти. Накрити пластикою ,щоб не сохли. Смажити на рум'яно в гарячім товщі. Посипати цукром-мучкою (айсінг).

Подала **Марія Сохацька**

Маковий торт

6 жовтків
6 білків
1 горнятко цукру
1 горнятко меленого сухого маку
½ горнятка волоських горіхів (змелених або посічених дуже дрібно)
4 ложки муки (без чубка)
½ ложечки міґдалового екстракту
Кілька зерен соли

Вбити добре жовтки, додавати цукру малими частками і разом вбивати на пухку масу. Домішати мелений мак (мак мусить бути сухий, бо інакше торт не вдасться, горіхи, муку, екстракт і сіль. Білки вбити на тугу піну й уважно завинути в масу. Виложити в круглу форму з трубкою по середині, як на „енджел кийк". Пекти в мірній печі 350° Ф. 30 до 40 мінут. Спечений торт перевернути на тарілку разом з формою і лишити, щоб він остиг і відстав від форми. Полюкрувати улюбленим люкром.

Подала **Марія Ґаук,**
Принц Алберт, Саск.

COFFEE FACTS AND FANCIES

— The word coffee is derived from the Arabian word — "Qahwah" — meaning "that which gives strength".
— The coffee tree is actually a shrub which needs a tropical climate with about 70 inches of rain annually.
— It takes 3 to 5 years from wirst seeding before fruit appears.
— A six year old tree may produce only about the equivalent of one pound of roasted roffee annually.
— It takes about 2,000 hand-picked coffee berries to produce enough beans for one pound of roasted coffee.

— — —

BEEF BURGUNDY

4 lbs round steak — cubed
1 cup red burgundy wine
2 cans cream of celery soup
1 can cream of mushroom soup
1 envelope onion soup mix
4 cups sliced mushrooms

Marinate meat in wine for ½ hour at room temperature; in 5qt. casserole, mix remaining ingredients and add meat mixture. Bake at 275° oven for 4 hours. Serve.

Олеся Михайлюк справа вручає **п-ні А. Ткачук** подарунок.

Поправка до Свята Книжки в ч. 4 на сторінці 25.

У В А Г А ! **У В А Г А !**

Запрошуємо членство складових організацій Союзу Українців Самостійників

НА

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД В СІРКО, МАН.

який відбудеться заходами Манітобської Провійційної Екзекутиви Союзу Українок Канади

в неділю 21 червня 1987 року.

Заповідається цікава програма в якій візьмуть участь ТУС і СУМК. За дальшою програмою слідкуйте в Українському Голосі.

За Пров. Екзек. Союзу Українок
Павліна Ігнаш — голова.

Fast, Temporary Relief...

Ease Your Summer Work Load. Hire A Student.

Here's a remedy for those busy summer days. Put the energy and enthusiasm of students to work for you.

Students are willing to do just about any sort of work from part-time duties around the house, to career-oriented jobs.

Every summer, students provide a wealth of talent, knowledge and ingenuity that every employer can tap.

So, for fast, temporary relief from nagging summer jobs – put them in the hands of a student!

For more information, contact your local Canada Employment Centre for Students, Hire A Student Office, or Student/Youth Employment Centre.

Government of Canada
Minister of State for Youth
Jean J. Charest

Gouvernement du Canada
Ministre d'État à la Jeunesse
Jean J. Charest

Canada

P Z1 JAN 88
LIBRARY OF ST JOHNS
UKR ORTH WOMENS ASS'N
10611-110 AVE
EDMONTON ALTA T5H 1H7

Видання, що їх можна набути в Централі Союзу Українок

РЕЛІГІЙНІ

БЛИСКУЧА ЗОРЯ, КНЯЖНА АННА ВСЕВОЛОДІВНА, Митр. Іларіон	$ .25
ПРОГРАМА, УСТРІЙ І ЗАВДАННЯ	2.00
UKRAINIAN CULTURE) Bilingual	20.00
50-РІЧЧЯ ЗДОБУТТЯ ГРОМАДСЬКИХ ПРАВ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ, д-р Г. Янішевська	.75
UKRAINIAN HOLOCAUST OF 1933, Wasyl Hryshko (English only)	6.00
UKRAINIAN CANADIANA — CYK (English only)	12.00

ЛІТЕРАТУРА

АПОСТОЛ ЧЕРНІ, О. Кобилянська	20.00
ПІСНІ МОГО СЕРЦЯ, Дарія Могилянка	5.00
ДУМКИ ЛЕТЯТЬ НА УКРАЇНУ, Д. Могилянка	5.00
ЗА НАМИ СЕСТРИ, Анна Звоздецька	2.50
CANADIAN TAPESTRY, Daria Yanda (English only)	6.50
LESYA UKRAINKA — LIFE AND WORK, KYK (English only)	7.50

ПРОГРАМИ

ПРОГРАМА НА СВЯТО Л. УКРАЇНКИ І О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, С.У.К.	2.00
ПРОГРАМА НА СВЯТО Т. ШЕВЧЕНКА	2.00
НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ НА СЛОВА Л. УКРАЇНКИ, С.У.К.	10.00
ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ	2.00
SUS IT'S MEANING AND SIGNIFICANCE (English)	1.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ МОЛОДІ, С.У.К.	3.00
ПРОГРАМА ДЛЯ САДОЧКІВ, С. Магус	5.00
ПРОГРАМА ДЛЯ МОЛОДШИХ ВІДДІЛІВ СУМК, Союз Українок Кананди	5.00
ПРОГРАМА НА СВЯТО СВ. МИКОЛАЯ, С.У.К.	3.00
ПІДРУЧНИК ДЛЯ НАДЗІРНОЇ РАДИ МОЛОДШИХ ВІДДІЛІВ СУМК, С.У.К.	10.00
ЧАРІВНИЙ ДІЯМАНТ, М. Погідний-Угорчак	2.00
П'ЄСИ ДЛЯ МОЛОДІ „ЮНИЙ СКОРОМОХ"	5.00
Я ВЕРНУСЯ, О. Крамар	.50
ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН, Рада Української Школи	2.00
ДИВИСЬ, СЛУХАЙ, ГОВОРИ, С. Василишин Кн. 1, Кн. 2, Кн. 3 (Each)	3.00
ЗОЛОТИЙ ЧЕРЕВИЧОК, Прот. С. П. Симчич	3.50
РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, П. Пауш	3.00
ДУХОВНІ ПІСНІ, С.У.К.	8.00
ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, Анна Данилович	8.00
ОЙ ЩО ТО ЗА ШУМ, Л. Гульцан	9.00
СНІГОВА ПІСНЯ, Л. Гулюцан	9.00
EASTER, F. Pelech	1.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES, CYK (English	12.00
SPECIMEN EMBROIDERIES OF THE PEASANT HOME INDUSTRY IN THE BUCOVINA UWAC, UBAC ROBLIN	35.00
PYSANKY, Ukr. Museum S'toon	7.00
COOKBOOKS — COUNTRY COOKERY, UWAC, UBAC ROBLIN	10.00
UKRAINIAN DAUGHTERS' COOKBOOK, UWAC REGINA	12.00
PYSANKA KIT	12.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

ПОРТРЕТИ Л. УКРАЇНКИ, О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, Н. КОБРИНСЬКОЇ, Т. ШЕВЧЕНКА, й І. ФРАНКА	(Ea.)	5.00
СУК ПРАПОРИ (FLAG)		25.00
СТРІЧКИ З ІМ'ЯМ ВІДДІЛУ (RIBBONS WITH UWAC BRANCH NAME)		25.00
SMOLOSKYP'S		17.00
SPOON'S WITH SMOLOSKYP		7.00
HASTI NOTES AND ENVELOPS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA	(Doz.)	5.00
PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA	(50 Cards)	12.50
SERVEITTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA	(100 Serv.)	5.50
POST CARDS: ST. VOLODYMYR		1.00
ST. OLHA		1.00
ST. VOLODYMYR AND ST. OLHA		1.50
VIDEO CASSETTE: V.C.R. 100th ANNY. UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT RART I (English only)		27.50

Please add 15% for Provincial Sales Tax and Postage and Handling Charges.

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East,
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1